71STE JAARGANG No. 9083 WOENSDAG 28 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jonsen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Surinama, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.- per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Professor Kranenburg acht separacion niet mogelijk

Bij absolute scheiding blijft niets van Landsregeling over

Oranjestad. — Het rapport van Prof. Kranenberg inzake de afscheiding van Aruba is aan het Arubaanse Bestuurscollege aangeboden. De volledige tekst luidt als volgt:

..Aan het Bestuurscollege van Aruba: „Gaarne voldoe ik aan het verzoek van Uw College een samenvatting te geven van de opvattingen, waartoe ik bij de besprekingen in de bijeenkomsten met Uw College en de Eilandsraad ben gekomen.

Bij die besprekingen bleek, dat de verhoudingen inderdaad gecompliceerd zijn en de problemen, waarvoor men staat, verre van gemakkelijk. In Uw College is terecht opgemerkt, dat het kernprobleem in wezen soortgelijke trekken vertoont als de minoriteitenkwestie, die na de eerste wereldoorlog zo sterk de aandacht trok en vele moeilijkheden heeft veroorzaakt.

Aruba, door geografische en historische omstandigheden met Curaçao, Bonaire en de Bovenwinden in één staatsrechtelijk verband verenigd, voelt zich een minderheid, die in de functionnering van het geldend staatsrechtelijk bestel onvoldoende tot haar recht komt. De bevolking is niet gelijkgeaard; de belangen zijn soms tegenstrijdig; er doen zich herhaaldelijk fricties voor; er is niet het rechte onderlinge vertrouwen; er is ontevredenheid, die tenslotte in de motie van 15 Januari 1954 een sterke uiting heeft gevonden. Bij het onderzoek, naar aanleiding dier motie door de commissie-Debrot ingesteld, is om er niet uitgekomen.

Is nu een verbreking van alle staatsrechtelijke banden met de Antillen mogelijk? Bestudering van de gegevens, die in Nederland te mijner beschikking stonden, waarnemingen ter plaatse en de brede besprekingen met Uw College hebben mij tot de conclusie geleid, dat ik een volledige scheiding niet wel mogelijk acht. Aruba heeft een ongeloofelijke, wel haast ongeëvenaarde ontwikkeling doorgemaakt. Het is een brandpunt van internationale handel en verkeer geworden, zetel van machtige industriële complexen. Een stroom van welvaart is over het eiland gegaan, die zich in allerlei vormen manifesteert.

Die economische welvaart is echter niet zonder tegenhangers. Zij brengt met zich mede veel grotere verantwoordelijkheden en veel grotere risico's. Aruba heeft een zeer kwetsbare economische structuur gekregen. En met die samengestelde economische en sociale structuur is onverbrekelijk verbonden de medeverantwoordelijkheid voor de voorziening in de behoeften der zoveel gecompliceerder geworden samenleving door moderne goed geoutilleerde openbare diensten. Een bevolking van ongeveer 57.000 zielen levert nu een te smalle basis voor een aantal van deze grote belangen-voorzieningen. Als men de "separacion" in volle omvang zou aanvaarden (en dat is, zo werd in de laatste bijeenkomst met Uw College verklaard, de thans algemeen gehuldigde opvatting) dan zouden alle onderwerpen van artikel 2, Eilandenregeling, voor de ongedeelde verantwoordelijkheid van Aruba komen.

Is het nu mogelijk bijvoorbeeld de gehele, voor het leven der burgers zo belangrijke, materie van artikel 2, D. 1, aan het eilandgebied te brengen? Ik kan die mogelijkheid niet zien. Dan de materies van E 1, E 6, D 2, D 6, E 2, E 3, E 4, om nog enkele voorbeelden te noemen.

Wellicht zijn er onderwerpen van artikel 2 Eilandenregeling, die zonder bezwaar daaruit zouden kunnen vervallen. De Eilandenregeling zal te verbeteren zijn en het gebied van de Eilandenregeling uit te breiden. Echter bij een absolute scheiding blijft er niets voor de Landsregeling over, en dit gaat, meen ik, zeker te ver.

Intussen blijft de vraag: Wat is er dan te doen om een toestand, die in brede kring zo sterke ontevredenheid blijkt te hebben gewekt, te verbeteren. Het is toch uiteraard ongewenst deze te laten bestaan en te laten voortwoekeren. Het eilandgebied meent, dat de Landswetgever en de Landsregering in haar functionnering soms nalatig zijn, dat er voor Aruba wenselijke verordeningen niet tot stand komen, of niet op zodanige wijze, als door de omstandigheden van het eiland zouden worden vereist.

Een aanknopingspunt kan, naar mijn oordeel, worden gevonden in twee bestaande artikelen van de Landsregeling der Nederlandse Antillen, te weten artikelen 100 en 118. Volgens artikel 100 bestaat de mogelijkheid, dat bij algemene maatregel van bestuur regelen worden gesteld, waardoor controle zou kunnen worden uitgeoefend op de vaststelling van een landsverordening door een bij algemene maatregel aan te wijzen instantie en volgens artikel 118, sub 2, kunnen bij eilandsregeling onderwerpen, welke volgens de wet bij landsverordening behoren te geschieden, aan eilandsregeling worden overgelaten.

Een algemene maatregel, als in artikel 100 bedoeld, is in de jaren waarin de Landsregeling werkt nog niet tot stand gebracht.

Men zou het telwaal vage en zoveel de artikel stringenter moeten maken en imperatief moeten voorschrijven, bijvoorbeeld in deze vorm:

„Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld omtrent de gevallen, waarin op verzoek van de Eilandsraad van een eilandgebied de regeling van een onderwerp, dat volgens deze wet bij landsverordening behoort te geschieden, aan de eilandsverordening wordt overgelaten."

Artikelen 100 en 118 worden op deze wijze samengevat en de werking daar van verstrekt en uitgebreid.

In de eerste bijeenkomst met Uw Bestuurscollege werd er de aandacht op gevestigd, dat in artikel 44, sub 2, van het ontwerp-statuut van 6 Februari 1954 aan de Regering van het Koninkrijk een zeker controle-recht wordt gegeven omtrent de regeling van de eilandgebieden, maar dat dit alleen negatief, n.l. verandering tegenhoudend, kan werken. Men zou nu deze controle in positieve zin kunnen uitbouwen, bijvoorbeeld in deze vorm:

„Wanneer het belang van een eilandgebied, naar het oordeel van zijn Eilandsraad, vordert, dat de regeling van een onderwerp aan de eilandsverordening wordt overgelaten, zal de Regering van het Koninkrijk omtrent een desbetreffend verzoek van de Eilandsraad hebben te beslissen, de Regering der Nederlandse Antillen gehoord."

Het is te verwachten, dat hiertegen zal worden aangevoerd, dat door aanvaarding van dit beginsel de bevoegdheid van het centrale gezag van het Koninkrijk wordt versterkt, en dat daarmede een stap terug in de richting van het koloniale wordt gedaan. Inderdaad is niet te ontkennen, dat er in deze gedachtengang een zekere bevoegdheids-uitbreiding van de Regering van het Koninkrijk plaats vindt, vergeleken met het ontwerp-statuut, een uitbreiding, die als zodanig in Nederland niet wordt gewenst. De strekking daarvan is de aanvaarding van een onpartijdige instantie ter waarborging van gerechtvaardigde tendenties en belangen van een minderheid, die in de erkenning van het minoriteitsbeginsel in het moderne volkenrecht en staatsrecht haar principiële grondslag vindt.

De taak van deze onpartijdige instantie is niet gemakkelijk. Zij stelt hoge eisen aan objectiviteit en ... Het zal ... in de oplossing van moeilijkheden en fricties tussen het eilandgebied en de landsorganen, het breken van spanningen en de bevordering van een goede sfeer in de onderlinge betrekkingen is een groot doel, dat men met inspanning van alle krachten moet trachten nader te komen.

Oranjestad, 12 Mei 1954.
w. g. Prof. Mr. R. Kranenburg.

Ned. Elftal op Aruba

Hartelijke ontvangst

(Van onze Sportcorresp. op Aruba)

Oranjestad. — Toen gistermorgen omstreeks kwart over tien kort achter elkaar de beide K.L.M.-vliegtuigen vanuit Curaçao welke de Nederlandse sportbroeders van het Europese Rijksdeel op Aruba brachten, op het Dakotaveld neerstreken, hadden zich verschillende belangstellenden in het stationsgebouw verzameld.

Na door de Vreemdelingendienst en Douane op vlotte wijze geholpen te zijn, werden de gasten in het Dakota-restaurant door de voorzitter van de Aruba Voetbalbond Dr. J. R. Arends en leden van de ontvangstcommissie welkom geheten.

Na het korte gezellige samenzijn werden de gasten naar het Hotel Scala gebracht waar de Nederlandse ploeg gedurende het verblijf op Aruba zal logeren.

Te omstreeks 11 uur d.z.v. werden de K.N.V.B.- officials de heren Ir. H. F. Hopster; J. Kruiver; Leo Brunt; H. P. Hoolboom; J. E. Kaufman; K. L. van der Meer en de leden van de ontvangst-commissie Dr. J. R. Arends; C. Wever; W. J. Westerink en F. D. Figaroa door de Gezaghebber van Aruba ontvangen. Na dit korte geanimeerde bezoek, waarbij de lachspieren nog al eens in beweging kwamen werd de hele Nederlandse ploeg waarbij ook de Arubaanse spelers aanwezig waren door het bestuur van de A.V.B. in het restaurant ... Na ... van de beide Bonden K.N.V.B. en A.V.B. heerste er al spoedig een gezellige sfeer waarbij de Nederlandse voetballers blijk gaven ook goede zangers te zijn.

Te omstreeks half een in de middag kwam een einde aan deze gezellige ontvangst en begaven de gasten zich naar het Hotel Scala waar de lunch op hen wachtte.

Petrona krijgt dispensatie

Voortaan meer landskinderen bij bouwbedrijven

Schorsing van Yrausquin en Croes opnieuw ter sprake

Oranjestad. — In de alhier gehouden openbare vergadering van de Eilandsraad zijn enige punten behandeld, welke voor de toekomst van groot belang kunnen zijn. De P.P.A. ontbrak in zijn geheel en van de UNA di Playa was de heer Milo Croes met vacantie. De Voorzitter opende de vergadering om 20.20 uur, de notulen van de vorige vergadering werden goedgekeurd en de eerste twee ingekomen stukken — brief van het B.C. betreffende bloedonderzoek bij alcoholgebruik en de uitnodiging om de Onderwijsdag bij te wonen — werden voor kennisneming aangenomen.

Eilandsraad-vergadering Aruba

Bij brief van het B.C. dd. 26 Mei 1954 nr 4337, werd aangeboden het rapport van Prof. Mr R. Kranenburg betreffende de status van Aruba. De voorzitter stelde voor dit naar de afdeling te verwijzen en vroeg of de Raadsleden dit rapport geheim wilden houden of geen bezwaar hadden tegen het openbaar maken hiervan. De fractieleider van AVP, de heer Albert Eman stelde voor het rapport te publiceren, waarop de Raad geen bezwaar maakte. Dit rapport kan men elders in dit blad lezen.

Bij brief van het B.C. dd. 26 Mei 1954 nr 4712, waarbij werd aangeboden het rapport van het International Engineering betreffende de haveninrichting en -exploitatie te Oranjestad. De voorzitter vond dit rapport zulk belang, dat hij voorstelde de geheimhouding hiervan te bekrachtigen. De heer Eman was het hier mede eens en stelde voor dit naar de afdeling te verwijzen.

Het jaarverslag van de Algemene Rekenkamer over 1953 werd naar de afdeling verwezen.

De voorzitter stelde voor verschillende correspondenties van de Gezaghebber met het kabinet van Z.E. de Gouverneur over het openbaar personenvervoer gezamenlijk te behandelen. De heer Eman stelde voor deze stukken te verwijzen naar de afdeling. De heer Werleman van de ... stelde voor de ... om ... te kennen, dat het duidelijk is, dat er met deze vergadering ernstige fouten gemaakt zijn, waarvoor men zijn ogen niet mag sluiten, daar de gevolgen van verstrekkende aard kunnen zijn.

De voorzitter wees er de heer Werleman op, dat hij slechts over de inhoud mag spreken en niet over de inhoud daarvan. De heer Eman zeide nogmaals de brieven naar de afdeling te verwijzen, doch de heer Werleman wilde er een agendapunt van maken, daar hij meende, dat door deze naar de afdeling te verwijzen, het probleem op de lange baan geschoven zou worden. Hij wees op de urgentie van het probleem. Tenslotte maakte de voorzitter er een agendapunt van.

Bij brief dd. 30 Juni 1954 nr 6473 van mr L. C. Kwartsz, adviseur van de Nederlands Antilliaanse Delegatie bij de Ronde Tafel Conferentie, werd het verslag van zijn verrichtingen als zodanig aangeboden. De heer Eman vroeg dit verslag naar de afdeling te verwijzen. De heer N. E. Henriquez zag gaarne, dat de Raad de te volgen gedragslijn in deze vaststelde, hoe deze ter hand genomen zal moeten worden en drong aan op spoed in deze zeer belangrijke kwestie. De voorzitter deed een beroep op de heer Wever als voorzitter van de afdeling dit onderwerp urgent te behandelen.

De voorzitter zeide een stuk ontvangen te hebben, ondertekend door 50 personen, allen chauffeurs van huurauto's, dat hij alsnog op de agenda bij de ingekomen stukken wilde plaatsen. In dit stuk wordt er door deze chauffeurs op gewezen, dat de economische situatie niet gedoogt, dat er meerdere vergunningen worden verstrekt of verlengd aan vreemdelingen. Zij begrijpen, dat het hard is voor hen, die hier reeds jaren lang werken, maar landskinderen behoren preferentie te krijgen. Reden waarom zij verzoeken de eilandsverordening betreffende het Openbaar Personenvervoer niet in te trekken of te wijzigen. Ook dit schrijven werd tezamen met de andere betreffende ditzelfde onderwerp naar de afdelingen verwezen.

Het verzoek tot dispensatie door de heer Petrona

De voorzitter zeide gaarne de beslissing van de Raad te willen vernemen. De heer Geerman nam hierop het woord. Hij zeide, dat de heer Petrona naar voren heeft gebracht, dat het belang van dit gebiedsdeel wordt gediend, indien de de laagste inschrijver de gunning krijgt. Dit moge waar zijn, aldus de heer Jose Geerman, maar niet als het blijkt, dat de firma Petrona en Croes meer dan 50% niet-Antillianen in dienst heeft, volgens het departement van Sociale Zaken. Het is niet slechts bij Petrona en Croes, ook bij de andere aannemers is dit het geval. De brief dd. 23 April 1953 nr 3070 van het B.C. aan de verschillende werkgevers, waarin verzocht werd zoveel mogelijk landskinderen bij hun bedrijven in te schakelen, werd door de firma Petrona en Croes niet eens beantwoord. O.a. antwoordden wel de H.B.U., de Aruba Drukkerij, de K.N.S.M., de K.L.M., zelfs de grote Lago, de Aruba Bank e.a. Nu wordt het geld in hoofdzaak verdiend door vreemdelingen, mensen van de Britse eilanden. Het geld wordt aan de circulatie onttrokken en de werkeloosheid neemt toe. De Overheid moet maatregelen treffen om de werkeloosheid te beteugelen of onderstand geven. Wat men aan de ene kant wint door de laagste inschrijver het werk te gunnen, moet men aan de andere kant verliezen door de werklozen te steunen. In feite wint de Overheid niets. De heer Geerman stelde daarom de volgende motie voor:

De Eilandsraad van het Eilandgebied Aruba in Openbare Vergadering bijeen op 26 Juli 1954.

Overwegende dat de werkeloosheid op Aruba terdege dient te worden bestreden.

Overwegende voorts, dat de meeste aannemers noch antwoord op, noch gehoor gegeven aan de brief dd. 23 April 1953 No. 3070.

BESLUIT

In de vervolge in de bestekken voor uit te voeren werken ten behoeve van het Eilandgebied de volgende clausule op te doen nemen: dat tenminste 75% in de bij de uitvoering van het werk tewerk te stellen arbeiders Antilianen moeten zijn, die een gezin, woonachtig op Aruba, hebben te onderhouden. en gaat over tot de orde van de dag.

w.g. J. Geerman,
Albert Eman,
L. Laclé

De heer Geerman zeide, dat, als deze motie wordt aangenomen, men het probleem van de werkloosheid te lijf gaat en het algemeen belang hiermede gebaat is.

De heer Eman zeide, dat hij vroeger reeds een uiteenzetting heeft gegeven en dat het belang van dit gebiedsdeel, dat alle gevallen apart bekeken moeten worden. Ook hij was van mening, dat het algemeen belang ziet de oplossing van het probleem.

(Vervolg op pagina 6)

Enthousiaste Oranje-ploeg forceert draw tegen Aruba

Arubanen lieten een 2-0 voorsprong verloren gaan

(van onze sport-correspondent op Aruba)

Oranjestad. — Het Nederlandse elftal heeft dank zij een grote dosis geestdrift, uithoudingsvermogen en het opvoeren van het tempo in de tweede helft van de zware strijd tegen het Arubaanse elftal gelijk kunnen spelen. Wij hebben naast bewondering voor het goede spel der Arubanen ook evenveel bewondering voor het Nederlandse elftal dat tegen de toch snellere Arubanen gedurende de tweede helft de juiste tactiek wist te vinden om een 2 - 0 achterstand in een gelijk spel om te zetten. Even zo als de Arubanen gedurende de eerste helft, heeft de Oranjeploeg in de tweede helft van de strijd gevochten met inzet van alle krachten. Door deze factor is een succes bereikt en heeft de Nederlandse ploeg haar prestige weten te behouden en dat is zeker op het moreel van de ploeg in de nog komende en zware wedstrijden in het Westelijk deel van het Koninkrijk een niet te onderschatten factor.

Nadat door enige Mariniers de vlaggenparade was gehouden, het Wilhelmus door de ruim 5000 toeschouwers, begeleid door de Jeugd Harmonie, was gezongen en de Nederlandse spelers aan de Gezaghebber van Aruba Mr. L.C. Kwartsz waren voorgesteld, stelden de ploegen zich als volgt op.

E. Tromp
Laroza Kely
Perez Brion Boye
Dirksz Kemp Jacobs
Rodriguez Brion C.

—o—

Luiten Dillen
Brooymans Bleyenberg van der Gijp
Bennaars V.d. Hoek Klaassens
Kuis Wiersma
van der Wint

Onder luid gejuich bracht de Gezaghebber Mr. Kwartsz te omstreeks half negen de bal met een flinke trap aan het rollen daarmede de basis leggende voor het gelijke spel dat op Arubaanse grond door de Nederlanders en Arubanen werd bevochten. Kort daarna mocht de man van Richtersbleek Bleyenberg het nog een ogenblik voor de Arubaanse veste. Na een tweetal ... werd de eerste strijd begonnen.

Nadat Bleyenberg het leer aan van der Gijp had doorgegeven was het Jacobs die deze snel en met een schijnbeweging het leer voor de voeten weg pikte en onmiddellijk trokken de Arubanen ten aanval. Het plaatsen was in de eerste minuten van de strijd niet zo best en zo konden Wiersma en Kuys enige malen afdoende ingrijpen. Het Arubaanse spel werd dan sneller en verschillende verrassende aanvallen volgden op de Nederlandse veste. Jacobs en Kemp speelden een perfect combinatiespel terwijl linksbuiten Brion steeds met Jacobs van plaats verwisselende de defensie der Oranjehemden steeds weer voor een verrassing bezorgde. In de vierde minuut toen Kemp de bal van Jacobs toegespeeld kreeg en hij vrij voor de Nederlandse doelman van der Wint kwam, floot de goed leidende scheidsrechter Jackson terecht voor buitenspel waardoor de Arubanen een mooie kans op een doelpunt verloren ging. De Nederlanders speelden in deze beginperiode een langzaam spel. Het enthousiasme dat van de Arubanen uitging ontbrak in de Nederlandse gelederen. Dillen kon er blijkbaar niet inkomen en zijn voorzetten waren bepaald zwak te noemen. Klaassens die het nog eens in de voorhoede probeerde kon ook geen zetten in de voorste linie. Dit was de gelegenheid voor Kemp. Toch wist deze herhaaldelijk door snelle schijnbewegingen zich vrij te spelen waardoor hij onmiddellijk weer een gevaarlijk ogenblik in de verdediging der Oranjehemden.

Toen van der Gijp in de 6de minuut een goede kans kreeg en zich handig tussen Laroza en Kelly had weten te wringen loste hij plotseling een verradelijk hard schot dat keeper Tromp bijna verraste. Het zijnet trilde en Tromp feliciteerde zich zelf.

De Arubanen komen er steeds beter in. Aanval na aanval ondernamen zij op de Oranje veste waar keeper van der Wint in zeer goede vorm was en Wiersma en Kuys, gesteund door van der Hoek en Bennaars met kunst en vliegwerk de oersnelle Arubanen van het lijf hielden. In de 10de minuut nadat middenhalf Brion de bal keurig naar Jacobs had gespeeld en deze met een verre trap rechtsbuiten Rodriguez aan het werk zette was het keeper van de Wint die de hard ingeschoten bal voor de linkerhoek van de doelmond voor de aanstormende Kemp wegpikte. In de 13de minuut toen het publiek reeds voor een zeker schijnend doelpunt juichte plukte doelman de Wint het handige hoogballetje van Dirksz over de back Kuys heen hoog springende uit de lucht daarmede een zeker doelpunt voorkomend. Inmiddels was het de Nederlanders dat zij nog voor Nederland goed opgezette aanval. Luiten kreeg het leer van van der Hoek goed aangegeven, maar op het moment dat hij wilde schieten zette de snel teruggekomen Perez hem de voet dwars en via het lichaam van Laroza ging de bal out. De genomen hoekschop vermocht ook al geen gevaar voor de Arubanen brengen en Kelly werkte zonder veel moeite weg. De Nederlanders aanvallen als deze goed werden opgezet waren vanwege de slechte afwerking daarvan niet gevaarlijk. Heel anders was dat in de Arubaanse gelederen. Daar was telkens weer bij iedere aanval een gevaar voor het Nederlandse doel dreigde. In de 20ste minuut werd Kemp op ongeoorloofde wijze door een der Oranjehemden aangevallen. De vrije schop werd door hem slechts genomen en het gevaar was weer voor de Oranjeploeg geweken.

Doelpunt op komst

Met snelle flitsende aanvallen bleven de Arubanen een druk op het Nederlandse doel uitoefenen en een doelpunt hing in de lucht. Bij een dezer aanvallen knalde Jacobs rakelings naast terwijl van der Wint een harde schuiver van Kemp op meesterlijke wijze onschadelijk maakte hetgeen hem een hartelijk applaus van het publiek opleverde. Kort daarna kregen de Nederlanders een pracht kans toen de Arubaanse rechtshalf Perez over een hard door van der Hoek naar Brooymans gespeelde bal heen stapte. Brooymans die over deze kans geen gras liet groeien speelde zich daarna vrij van Laroza doch wachtte een ogenblik te lang. Daarvan maakte de schitterende tengevolge waarvan de zeer snel reagerende Kelly hem de bal ontnam. In de 25ste minuut kwam er plotseling wat meer leven in de Nederlandse aanval. Bleyenberg die er klaarblijkelijk wilde met der Gijp zin in kreeg trokken gezamelijk op Tromps veste af maar het zat de Nederlanders niet mede toen Tromp met een snelle duik de ingeschoten bal onschadelijk maakte.

Aruba neemt de leiding

Tengevolge van een misverstand in de Nederlandse achterhoede werd in de 26ste minuut het eerste Arubaanse doelpunt geboren. Bij een snelle aanval van de Arubaanse rechtsbuiten kwam de Nederlandse keeper wat ver uit zijn doel, een fout die hij even terecht zag. De Arubaanse rechtsbuiten, die zoveel zijn kunsten toonde, Tromps verre trap waardoor hij het boogballetje van Dirksz. Kuys die waarschijnlijk een schot verwachte stelde zich tussen van der Wint en de Arubaanse rechtsbuiten op, maar in plaats van te schieten dreef hij het leer nog enige meters op zijn doel en tegen ... Jacobs te plaatsen, en tengevolge van deze onverwachte manoeuvre kwam de Nederlandse defensie voor een van de vele verrassingen die het Arubaanse spel inhield te staan. Jacobs schoot ook niet doch gaf de bal snel aan Rodriguez die hem tegen het net liet belanden. Hierdoor nam het Arubaanse leidende positie in. 1—0.

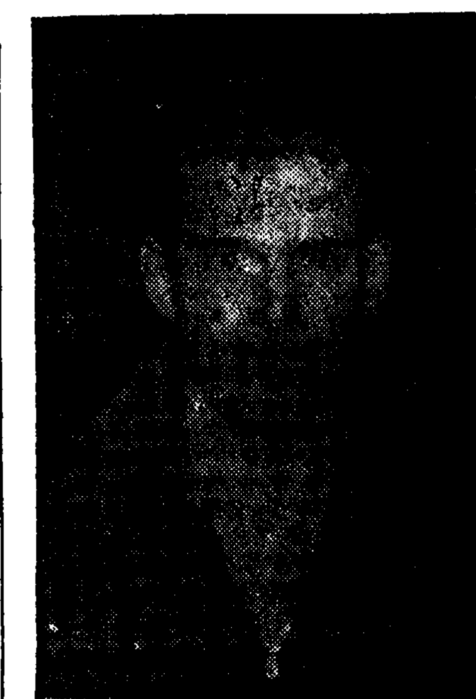
Schepje bovenop

Door dat doelpunt aangemoedigd zetten de Arubanen er nog een schepje bij op. Nog geen vier minuten na het eerste doelpunt was het Kemp die een pracht kans benutte en van der Wint voor de tweede maal het nakijken gaf. Scheidsrechter Jackson had buitenspel geconstateerd en keurde het doelpunt dan ook af. De Arubanen voerden hierna het spel tot een topsnelheid op en de Nederlanders waren op dit moment niet aan te pas. Met oersnelle en goede combinaties waarbij de bal als het ware van voet tot voet ging brachten zij de defensie van de Oranjehemden dikwijls in enstige moeilijkheden. Ondanks het geweldige enthousiasme bleef het spel fair en sportief. In de 35ste minuut toen de rechtsbuiten der Oranjeploeg Dillen die het tegen de Arubaanse spelers steeds maar weer had moeten afleggen, een kans kreeg schoot hij het leer hoog en langs Tromps veste waarbij het leer rakelings naast vloog. Het was het eerst gevaarlijke schot van deze rechtsbuiten. Na de korte opleving in de Nederlandse gelederen namen de Arubanen het spel weer in handen.

Aruba brengt de stand op 2 — 0

In de 40ste minuut toen middenhalf Brion de bal keurig aan Jacobs doorgaf zette deze de rechtsbinnen aan het werk. Een kort tikje tussen Wiersma en van der Hoek door volgde waarna de vrijgekomen Kemp met een keihard schot het publiek voor de tweede maal deed juichen. De vallende keeper van der Wint was voor de tweede maal geslagen. 2—0 voor Aruba. In de laatste minuut voor de rust ging het de Oranjehemden verloren toen de actieve Bleyenberg in de buitenspelval liep. De rust ging in met een 2—0 voorsprong voor Aruba.

(Vervolg op pagina 6)

V. d. HOEK
....ook een rots....

De verhouding juist weergegeven

(Van onze Sportcorresp. op Aruba)

Uit de gesprekken welke wij na de wedstrijd met verschillende officials voeren of zoals als A.V.B. en C.V.B. hadden, bleek dat allen het er over eens waren dat het gelijke spel de juiste verhouding weergaf. Aruba was de eerste helft voortdurend sterker maar in de tweede helft waren de rollen omgekeerd.

De heer Brunt: „Het was een zeer faire wedstrijd. Aruba was in de eerste helft veel sterker maar in de tweede helft was Nederland zeer goed. De doorslag welke het betere spel van Nederland in de tweede helft gaf, is geweest de rechtsbuiten Dillen voor van der Kuil".

De Heer Mordy Maduro „Aruba heeft goed gespeeld voor de rust. Na de rust lieten de Arubaanse jongens het wat zitten maar het geheel is een prachtige wedstrijd geworden met een de krachtsverhouding goed weergevend gelijkspel".

Dr. Arends, voorzitter van de A.V.B. „Onze jongens hebben hun best gedaan; Wij zijn tevreden, het was een mooie sportieve wedstrijd."

Het ging er gezellig toe

Na de wedstrijd werden de Nederlandse spelers en de Arubanen in Trocadero ontvangen. Er heerste een zeer gezellige stemming en tot laat in de nacht bleef men bijeen.

Een echte kameraadschappelijke sfeer die het juiste beeld geeft van de verstandhouding welke er tussen sportvrienden moet zijn.

Recht tot het Hart

— Grote literatuur is eenvoudige taal, die tot in de hoogste graad met betekenis geladen is.

Landsbegroting 1955 sluit met batig saldo

Maar Curacao en Aruba moeten financieel handje helpen

Regering wil alsnog Eilandenregeling wiizigen

Willemstad. — Bij de aanbieding van de begroting van de Nederlandse Antillen 1955 moge de Regering allereerst een ogenblik stilstaan bij de vorderingen welke sedert het overeenkomstige tijdstip in het vorige jaar zijn gemaakt op staatkundig gebied.

Niettegenstaande het feit dat harerzijds steeds het vertrouwen bestond dat de voortzetting van het staatkundig overleg tot schepping van de nieuwe Koninkrijks-rechtsorde zou leiden, was het toentertijd toch nog niet mogelijk het tijdstip waarop de verwezenlijking van de ter zake in de boezem van de Nederlandse Antillen levende verlangens zou aanbreken, te benaderen. Met vreugde kan thans worden vastgesteld dat de vestiging van de nieuwe rechtsorde, waaromtrent het laatste, in aangename verstandhouding gepleegd overleg onlangs is geëindigd, nabij mag worden genoemd, eleders lezen wij in de algemene beschouwingen op de begroting 1955.

Geen economische teruggang

Het Ontwerp-Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, is inmiddels aan de Staten van de Nederlandse Antillen aangeboden in het vertrouwen dat het met ruimschoots het vereiste aantal stemmen door de Staten eveneens wordt aanvaard.

Met de aanvaarding van het ontwerp-Statuut zullen de Staten eraan medewerken de weg te effen langs de Nederlandse Antillen, nadat het Statuut is bevestigd door H.M. de Koningin en plechtig afgekondigd, een nieuw tijdperk van hun historie intreden.

Financiële toestand

De financieel-economische positie van de Nederlandse Antillen kan, redelijk worden geacht. De deviezenpositie blijft zich bevredigend ontwikkelen, terwijl de positie van de Curaçaosche Bank als sterk mag worden aangemerkt. Terugloop van de economie, waarvoor vrees bestond, is uitgebleven.

De omstandigheid dat de in de achterliggende jaren gestaag toegenomen welvaart voorshands haar hoogtepunt schijnt te hebben bereikt, noopt tot intensieve bestudering van mogelijkheden tot verbreding van de welvaartsbasis van de Nederlandse Antillen.

Nopens deze mogelijkheid worden onder leiding van de Landsminister voor Welvaartszorg door de met medewerking van de Staten opgerichte Technisch-Economische Raad der Nederlandse Antillen diepgaande onderzoekingen verricht.

Door deelneming van het Land in het kapitaal van de N.V. Zeebad Bonaire is op Bonaire een begin gemaakt met de ontwikkeling van het toeristenverkeer, terwijl de bouw van een nieuwe startbaan de mogelijkheid, dat eiland op gemakkelijke en snelle wijze te blijven bereiken verzekert. Met het oog op de economische ontwikkeling van de Bovenwindse Eilanden zal het voor landsrekening gebouwde, van ruime en moderne accomodatie voorziene, motorschip „Antilia" nog dit jaar in de vaart worden gebracht. In het belang van de ontwikkeling van het vreemdelingenverkeer op St. Maarten zal de Regering voorts haar medewerking verlenen tot de aanleg van een weg van Philipsburg naar Little Bay, alwaar thans een behoorlijke toeristenhotel zal worden gebouwd.

Energieke stappen zijn door de Regering genomen teneinde voor de Antillen aansluiting te verkrijgen bij het Nederlands-Amerikaanse Verdrag ter voorkoming van dubbele belasting. Vertrouwd wordt dat nog dit jaar van Amerikaanse zijde de toetreding wordt bekrachtigd. Ook zijn reeds stappen genomen om tot aansluiting te geraken bij door Nederland met andere mogendheden gesloten verdragen van gelijke strekking.

De Regering is nog in intensief overleg gewikkeld met betrekking tot de zetelverplaatsing van rechtspersonen uit Nederland en derde landen. Gehoopt wordt, dat nog in de loop van dit jaar een ontwerp-landsverordening, regelende deze materie bij de Staten zal kunnen worden ingediend.

Bij de verdere behandeling van de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de „Landsverordening op de winstbelasting 1940 worden voorzieningen voorgesteld die de vestiging van maatschappijen welke inkomsten verkrijgen uit octrooien en dergelijke zal begunstigen op gelijke wijze als dit is geschied ten aanzien van beleggingsmaatschappijen. Ook deze voorzieningen zijn van groot belang voor de economie van de Nederlandse Antillen

Het probleem is ook in studie om vrije zones bij zee- en luchthavens in de Nederandse Antillen te verkrijgen.

De uitgaven

Onder de uitgaven waarvoor de Antillen zich zien gesteld, neemt een voorname plaats in de bijdrage in de kosten van de defensie van hun grondgebied. Dat de in de jaren 1953 en 1954 uitgetrokken bijdragen nog uit de het Land ter beschikking staande middelen konden worden bestreden wordt verklaard door de omstandigheid dat het Land nog vrij aanzienlijk bedragen aan oude belastingen had in te vorderen. Uit dezen hoofde zijn echter thans geen noemenswaardige bedragen meer te verwachten.

Tot het sluitend maken van de begroting 1954 vrijwel zijn alle reserves, waarover het Land beschikte, aangewend.

Eiland

Uit het voorgaande volgt, dat de voor het dienstjaar 1955 noodzakelijke uitgaven niet meer met behulp van het Land thans uit het hem in de Eilandenregeling aangewezen belastinggebied toevloeiende middelen kunnen worden bestreden en dat het tijdstip waarop artikel 90 van de „Eilandenregeling Nederlandse Antillen" toepassing zal moeten vinden, is aangebroken.

Hoezeer ook het vermelde artikel van de eilandenregeling met het oog op ontoereikendheid van 's Lands eigen middelen in het leven is geroepen, heeft toch bij de Regering de overtuiging postgevat dat daaraan uit een oogpunt van effectief bestuursbeleid velerlei bezwaren kleven, die bij de samenstelling van de Eilandenregeling niet, althans niet in voldoende mate zijn overzien. Deze bezwaren zullen in de toekomst nog duidelijker uitkomen in verband met de omstandigheid dat de talrijke nodig geachte sociale voorzieningen belangrijke bedragen van 's Lands schatkist zullen vorderen.

Voor een voorstel tot wijziging van de „Eilandenregeling Nederlandse Antillen', hetwelk verruiming van het belastinggebied van het Land ten doel had, mocht de Regering, hoewel zij meent het belang daarvan duidelijk te hebben aangegeven en aanneming van haar voorstel met nadruk is bepleit, voor dezen bij de Staten nog niet het juiste begrip vinden. Daarom is het de mening van de Regering dat aan deze aangelegenheid bij de hiervóór besproken bestudering van een herziening van de eilandenregeling bijzondere aandacht behoort te worden besteed.

Tot dekking der uitgaven, in de onderwerpelijke begroting geraamd, is er door de Regering rekening mede moeten worden gehouden dat de eilandgebieden Curaçao en Aruba gezamenlijk een bijdrage als bedoeld in artikel 90 van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen zullen moeten leveren van rond f. 3.000.000.—

Met deze bijdragen zal de begroting sluiten met een batig saldo van ongeveer ƒ 200.000.—, een bedrag dat mogelijk voldoende zal zijn om enkele kleinere behoeften, waarin nog zal moeten worden voorzien, te dekken, doch dat ten enenmale ontoereikend moet worden geacht om uitvoering te geven aan de plannen welke nog nader in bespreking komen. De Regering acht het schier ondenkbaar dat het mogelijk zal blijken dat de volvoering van deze plannen met behulp van een bijdrage van de eilandgebied Curaçao en Aruba doorgang kan vinden zonder dat deze eilandgebieden op den duur bij de financiering van eigen uitgaven in grote moeilijkheden komen. Inzonderheid in dit verband drong zich de vraag bij de Regering op of zij niet verplicht is incidenteel alsnog zodanige maatregelen bij de Staten voor te brengen dat het Land en de eilandgebieden Curaçao en Aruba zonder zich al te zeer in elkanders financiële behoeften en omstandigheden te verdiepen, op financieel terrein ieder huns weegs kunnen gaan.

De Regering overweegt derhalve de Staten in het onderhavige verband andermaal met een voorstel tot wijziging van de eilandenregeling te benaderen.

Voorts worden in de algemene beschouwingen onderwerpen behandeld, zoals de verbouwing van het Fortplan, de kosten van samenwerking terzake aangelegenheden het Koninkrijks verband rakende, plan van Mourik Broekman, en de Burgerdefensie die op persconferenties zijn besproken en in dit blad een weerspiegeling vonden, zodat wij ons van een verdere vermelding ontslagen kunnen achten.

Ook beneden het Stadhuis kantoorruimten

Willemstad. — In verband met gebleken behoefte aan uitbreiding van bureauruimte van in het z.g. Stadhuis en in de onmiddellijke omgeving daarvan gevestigde diensten, zal worden nagegaan op welke wijze de benedenverdieping van dat gebouw en de oude gevangenisruimten t.z.t. daaraan dienstbaar kunnen worden gemaakt.

Volgend jaar budget onderzoek

Willemstad. — Teneinde een welgefundeer inzicht te verkrijgen in de levens-standaard van de bevolking is het gewenst een budgetonderzoek in te stellen. Verwacht wordt dat het grootste gedeelte van dit onderzoek, dat een jaar zal duren, in 1955 zal plaats hebben.

PAUL STORM OP 24 SEPTEMBER NAAR EUROPA

Willemstad. — De bekende regisseur Paul Storm, die in de Antillen zoveel succes heeft bhaald met verschillende opvoeringen van bekende toneelstukken, vertrekt op 24 September as. met het ss. „Auriga" (Italië) naar Lissabon. Vandaar reist hij naar Spanje en Frankrijk. Enige zaken heeft hij daar af te wikkelen, waarna Paul Storm ongeveer half November in Nederland terug is. Gevraagd naar zijn verdere plannen, verklaarde de heer Storm, dat hij het zelf nog niet zeker weet. „Ik leef met de dag", zeide de regisseur, hiermede bedoelend, dat de tijd het zal leren. Eind Augustus komt Paul Storm met zijn laatste arbeidsresultaten. Opgevoerd wordt dan „Reinaert de Vos" van Eduard Veterman.

Ernstig auto ongeval

Willemstad. — Hedenochtend is op de Schottegatweg Oost tegenover de Chevroletgarage een man aangereden. Met een gecompliceerde beenbreuk en verwondingen aan het hoofd is het slachtoffer naar het hospitaal overgebracht met de ambulance van de Verkeersafdeling. De man verkeerde in een bewusteloze toestand.

Het slachtoffer had juist zijn auto bij de Chevroletgarage gebracht voor reparatie en wilde de rijweg oversteken om een busje naar de stad te nemen. Waarschijnlijk keek hij bij het oversteken niet goed uit. Een pickup, komende uit de richting stad, reed de man aan. De bestuurder van de pickup trachtte de voetganger nog te ontwijken, maar het kon niet meer. Toen de pickup naar links uitweek, botste hij tegen een uit de tegenovergestelde richting komende Morris, die op haar beurt werd aangereden door een achterop komende auto.

De Verkeerspolitie verzekerde ons, dat het ongeval niet te wijten is aan onvoorzichtig rijden van de pickup, doch aan het plotselinge oversteken van de voetganger.

„DRAGONS" ongeslagen kampioen

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Gisteravond vonden de twee laatste wedstrijden van het tournooi georganiseerd ten bate van het Gebrekkige Kind plaats. De eerste wedstrijd was er een van spanning, waarin de twee vijftallen Lightning en S.D.L. elkaar niets toegaven. De ruststand was 24—20 in het voordeel van Lightning, doch over de einduitslag viel nog niets te zeggen. Ook de tweede helft van de strijd werd hard gevochten, ondanks de verwoede pogingen van S.D.L. mocht het hen echter niet gelukken de overwinning te behalen. Lightning won de wedstrijd met een klein puntenverschil van 45—41. Barrow van Lightning was topscorer met 22 punten.

Dragons vs. Athene

Willemstad. — Ook de wedstrijd die tussen Dragons en Athene ging werd uiterst spannend. De Atheners, die deze avond, in tegenstelling met hun laatst gespeelde, zeer goed op dreef waren, vormden een groot gevaar voor de „Draken". De stand liep geleidelijk op. Athene trachtte vergeefs de achterstand in te halen en de gelijkmaker te scoren, maar toen dit niet gelukte, kwam er een ommekeer in de strijd. De jongens van Shee ondernamen keer op keer zeer snelle aanvallen, en vooral Roy blonk uit door zijn goede schoten. Met een verdiende 42—35 overwinning gingen de Dragons met hun supporters gisteravond huiswaarts, zij waren uit de strijd te voorschijn gekomen als ongeslagen kampioenen.

Wij maken van de gelegenheid gebruik de „Dragons" en al haar supporters van harte te feliciteren met het behaalde succes.

Als scheidsrechter traden op de heren Römer en Saad, scorer was Figueroa en timekeeper Venema.

BEGROTING 1955 HEEFT BATIG SALDO

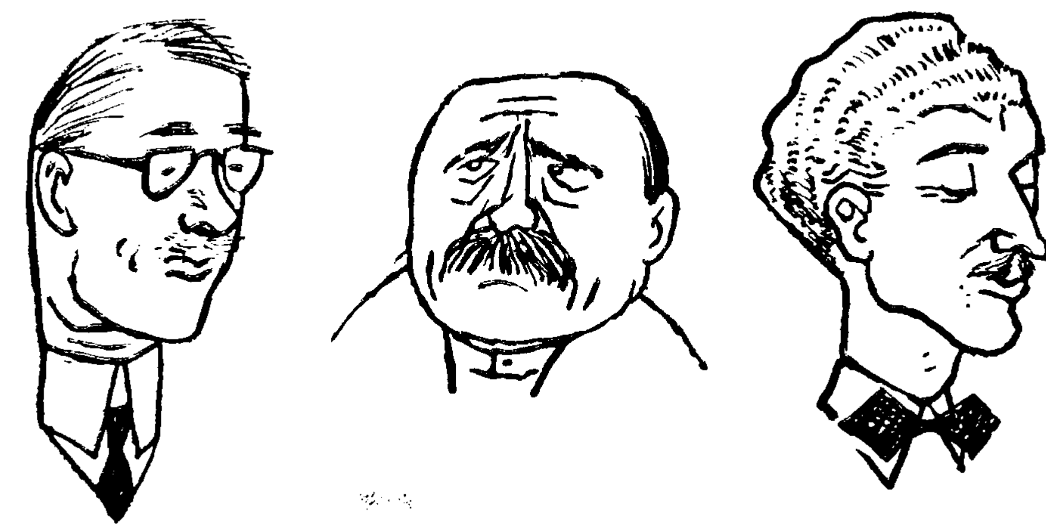
Willemstad. — De Landsbegroting 1955, die thans ingediend is, heeft een batig saldo van ƒ 250.119.—, dat als volgt is verkregen. **Ontvangsten Gewone Dienst** ƒ 30.374.594.—, **uitgaven Gwone Dienst** ƒ 27.768.515.— en **uitgaven Kapitaalsdienst** ƒ 2.400.960.—, hetgeen een totaal maakt van ƒ 30.168.475. Het batig saldo is derhalve ƒ 205.119.—.

Openbare verkoop gaat niet door

Willemstad. — De in de plaatselijke bladen aangekondigde openbare verkoping van het koffiehuis op Rust en Dorp, het perceel grond, groot 369 m2, aflopend op 31 December 2007 op Plantersrust en het huis Montagne Rei 370, welke gistermiddag ten kantore van de Spaar- en Beleenbank zou plaatsvinden, is niet doorgegaan. Alle debiteuren hebben namelijk een regeling met hun crediteuren kunnen treffen.

Feestavond Chobolobo

Willemstad. — Ter gelegenheid van het bezoek van het Nederlands Bondselftal houdt de C.V.B. op Vrijdag 30 Juli as. een feestavond in de sociëteit Chobolobo. Aanvang 20.30 uur.

In Alkmaar begint de victorie van de snor

(Van onze Ned. correspondent)

Alkmaar, de stad die zich nog steeds onderscheidt doordat er eeuwen geleden de victorie begon, gaat feest vieren. Vanwege haar 700-jarig bestaan. Wij hebben ons wel eens afgevraagd, waarom steden altijd hun 700-jarig en bijvoorbeeld nooit hun 600-jarig bestaan vieren, maar wij hebben nimmer een oplossing kunnen vinden voor dat intrigerende vraagstuk. Hoe dat zij, nu is het dan in Alkmaar zo ver. Er is een wijdvertakt feestprogramma samengesteld, dat niet zo heel veel afwijkt van wat men over het algemeen doet als het stedelijk feesten is geblazen. Maar één programma-punt mag men werkelijk uniek noemen. De Alkmaarders — voorzover het de mannen betreft althans — hebben n.l. besloten ter opluistering van de feestelijkheden hun snor te laten staan. Wellicht denkt U nu misschien dat deze gedachte ontsproten is aan de moderne zegswijze, die betoogt, dat iets wat goed geregeld is „snor zit". Maar dan heeft U het ingrijpend mis.

Het is in feite zó gegaan. Enige tijd geleden zaten in het café „De Weegbrug" enige Alkmaarders bij elkander om bij een glas bier de toekomst te bespiegelen. Het ging over het feest. „Ze kunnen hier geen feestvieren", zei iemand, die kennelijk een ietwat sombere dronk had.

Toen viel het woord, dat later van beslissende betekenis zou blijken. „Als wij eens allemaal onze snor lieten staan, dan kun je lachen als je mekaar ziet. En waar gelachen wordt is het vanzelf feest".

Op dat moment begon in Alkmaar opnieuw de victorie; de victorie van de snor. De heer J. F. Huiberts, eigenaar van „De Weegbrug", ontstak meteen in geestdrift over het idee en kondigde spontaan af dat zijn café voortaan „snorrebar" zou heten. De plaatselijke pers begon zich met het plan te bemoeien en op 12 Mei 1954 installeerde in Alkmaar zichzelf een „snorrencomité". Het stelde, zoals comité's met zelfrespect altijd doen, een Manifest aan de bevolking samen, waarin men o.m. de volgende veelbelovende zinsnede kon lezen: „In hoogste instantie is de Alkmaarse snor-actie dit weekend in bespreking. Alkmaarse mannen van 17 tot 100 jaar er zal een beroep op U worden gedaan! Met snor-groeten".

De hoogste instantie. Daar werd in het onderhavige geval de gemeenteraad mee bedoeld — dat edelachtbare college, „begroette" de actie — in al zijn waardigheid — **„met sympathie"**. Zij gaf geen aanleiding tot zelfs maar het geringste politieke meningsverschil. En de burgemeester verklaarde plechtig: „Als O.L.Heer het dan wil, zal ik van morgen af het haar op mijn bovenlip laten groeien". Waarna niet zonder trots in de plaatselijke pers werd geconstateerd dat „wij, Alkmaarders niet blijven accepteren, dat wij nuchtere producten van de Nederlandse Gemeenschap zijn". Terecht.

Wanneer U dus in deze dagen als snorloos burger door Alkmaar wandelt, dan zal men U zonder meer als vreemdeling herkennen. Want elke man, die in de stad thuishoort, draagt een snor. Of doet althans een poging daartoe. Er zijn er bij met forse Gerbrandy-snorren. Maar, — dat kan men zó vaststellen — die hadden er al een. Trouwens, mannen met gewoontesnorren gedragen zich heel anders dan mannen die-er-net-aan-begonnen zijn. Dat hebben wij in Alkmaar wel kunnen constateren. Evenals het feit dat elkeen, om zo te zeggen, de snor krijgt, die hij verdient; exacter gezegd: de snor die bij zijn type past. Ons oog viel zowel op forse huzarensnorren als op petieterige poppensnorretjes; daar waren

Ieder krijgt de snor die hij verdient

Clark Gable-lipversieringen bij en druilsnorren. Wij hebben in het wilde weg groeiende snorren gezien en snorren die zorgvuldig waren bijgesnoeid. Maar beide verrieden zij iets essentieels omtrent aard en aanleg van de drager. Wij willen in dit verband uiteraard geen namen noemen, nademaal wij vrienden wensen te blijven met alle Alkmaarders.

Wij hebben met enkele van hen gesproken en zij bleken nu reeds opzienbarende ontdekkingen te hebben gedaan. Zo hebben zij vastgesteld dat iemands snor de kleur heeft van zijn wenkbrauwen, niet die van zijn baard. En ook dat wonderolie hét patente middel is om een weigerachtige snor te doen uitschieten. Wie durft van nu af aan over Alkmaar nog maar alleen als over „de kaasstad" te spreken.

Inmiddels hebben zich tengevolge van de actie reeds enige incidenten voorgedaan. Daar is bijvoorbeeld een Alkmaarder, die toen hij zijn snor nauwelijks had geëntameerd, deswege in ongenade viel bij zijn vrouw. Onmiddellijk liet hij het prille begroeisel verwijderen. Maar een dergelijk verraad aan de goede zaak namen de medeburgers niet. En toen de man na zijn „ontharing" een café betrad nam men onmiddellijk krachtige represailles. Dat wil zeggen: men dwong hem eerst drie glazen melk te slikken, **voor men hem een glas bier toestond.** De trouweloze is onmiddellijk, een echtscheiding riskerend, weer aan het snorre geslagen.

En laatst arriveerde in de stad een briefkaart te juister plaatse. Zij kwam uit Rome en zij was gericht aan mijnheer X, te „Snorrendam". Wij willen nogmaals maar zeggen: Alkmaar en de Victorie.

HET KANKERCONGRES IN SAO PAULO

Sao Paulo. — In Sao Paulo is het zesde internationale kankercongres geopend, dat wordt bijgewoond door ruim 900 vooraanstaande artsen en wetenschappelijke navorsers uit 54 landen. Men zal van gedachten wisselen over de vorderingen, die de afgelopen vier jaren omtrent de gevreesde ziekte zijn gedaan. De Russische delegatie heeft medegedeeld, dat vele geleerden in de Sovjet-Unie geloven het bewijs gevonden te hebben, dat kanker veroorzaakt wordt door vira.

Het was Molotov

Genève. — Tijdens de laatste spannende uren van de onderhandelingen te Genève rinkelde de telefoon bij M. de Manziarli, consul-generaal van Frankrijk in Genève. „U spreekt met Molotkov, consul van de Sovjet-Unie in Bern". „Hou op met je geintjes", antwoordde de heer De Manziarli, die de stem meende te herkennen van zijn vriend, de Franse ambassadeur in Zwitserland, Hervè Alphand, die een uitstekende imitator schijnt te zijn.

Maar deze keer was het ècht de heer Molotkov.

Concurrentie voor van Kleffens

Zware strijd in de V.N. op handen

Om voorzitterschap van Algemene Vergadering

New York. — Het ziet er naar uit dat in de komende herfst een zware strijd geleverd zal worden om het voorzitterschap van de Algemene Vergadering der Verenigde Naties, met het „antikolonialisme" als inzet. Prins Wan Jowaithaijakon, minister van Buitenlandse Zaken van Thailand, heeft zijn candidatuur bekend gemaakt op een besloten zitting van het sterke, antikoloniale Aziatisch-Afrikaanse blok van 15 naties en hij heeft daarbij een warme aanmoediging ontvangen. Tot dusverre was Eelco N. Van Kleffens, de vroegere minister van Buitenlandse Zaken van Nederland, formeel de enige candidaat. De op handen zijnde campagne dreigt nieuwe spanningen met zich mee te brengen voor de betrekkingen der Westerse mogendheden.

Naar verluidt heeft Prins Wan de Aziaten en Afrikanen meegedeeld, dat hem de steun der Verenigde Staten is toegezegd. De Amerikaanse delegatie weigert hierop commentaar te leveren. De prins heeft verleden week echter in Washington overleg gepleegd met hoge autoriteiten en waarnemers geloven dat hij zijn candidatuur niet zou hebben bekend gemaakt zonder aanmoediging uit die kringen.

De Aziatisch-Afrikaanse groep en verscheidene andere landen zijn tegen een eventuele benoeming van Van Kleffens, omdat zij Nederland als een koloniale mogendheid beschouwen. De 62-jarige prins Wan is een bekende figuur in kringen der V.N. Bij de stemming om het presidentschap van de achtste zitting van de Assemblée werd hij met 37 tegen 22 stemmen door mevr Vijaya Lakshmi Pandit van Indië verslagen. De 60-jarige Nederlander Van Kleffens heeft ook zijn sporen in de V.N. verdiend. Hij heeft een vooraanstaande rol gespeeld in het overleg dat resulteerde in onafhankelijkheid voor Indonesië. Op het ogenblik is hij ambassadeur in Portugal.

Conferentie over atoomenergie

Meer dan 800 atoomspecialisten uit 28 landen zijn te Oxford bijeen voor het vreedzaam gebruik van atoom energie.

Het congres, dat vijf dagen zal duren, is georganiseerd door het Britse departement voor atoomenergie.

Van de ruim 300 lezingen, die bij het congres zijn ingediend, zullen 70 worden voorgelezen, die handelen over de nieuwste methoden in het industrieel en medisch gebruik van radio-isotopen.

Onder de 300 buitenlandse vertegenwoordigers zijn onder meer experts uit Japan, Brazilië, Finland, Australië, Zuid-Slavië, doch Rusland en de andere communistische landen hebben geen afgevaardigden gezonden.

New York. — 23 filmacteurs en schrijvers, onder wie Gale Sondergaard en Howard da Silva, hebben een proces om schadevergoedingen van totaal 51.750.000 dollar verloren tegen Amerikaanse studio's, die hen hadden ontslagen, nadat zij geweigerd hadden te zeggen, of zij betrekkingen met het communisme onderhielden. De rechter was van oordeel, dat de eisers niet genoeg feiten hadden gevoerd ter ondersteuning van hun vorderingen.

Ongeregeldheden in communistisch Sjanghai

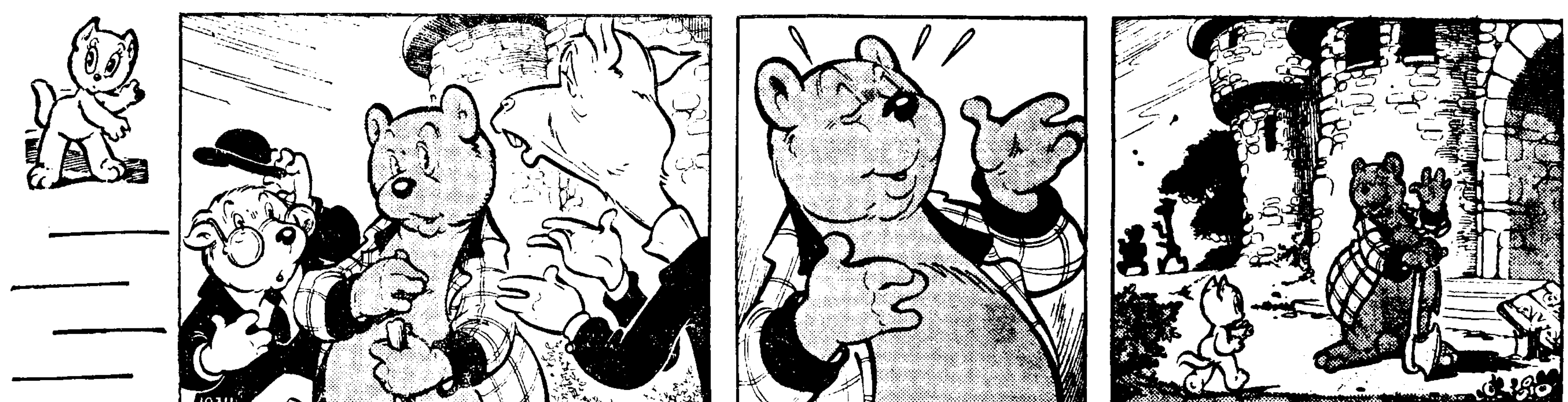
Politie en soldaten hebben op 13 Juli gevuurd op een menigte van 5000 mensen, die relletjes veroorzaakten uit protest tegen de voedselschaarste. 200 mensen zouden gedood of gewond zijn, zo bericht de „Kung Shung Evening News" in Hongkong.

Volgens dit blad betrof het de ernstigste relletjes in Sjanghai sinds de communisten de stad in 1949 bezetten.

De Kung Shung, een anti-communistisch blad, beweert, dat de relletjes uitbraken, toen de menigte communistische autoriteiten bestormde, die de oorzaken van de voedselschaarste trachtten uit te leggen. De mensen begonnen deze autoriteiten te slaan.

Later zijn verscheidene personen gearresteerd, aldus het blad.

Tom Poes en het kunsthars-hart 1834

1934. — „Ja, ik had een heel mooi doel op het oog voor uw kasteel!" hernam de heer Zielknijper. „Een héél gevoelig plan!"

„Gevoelig?" herhaalde heer Ollie, naar zijn hart grijpend. „Hm, gevoel heb ik, heer Knijper! Ik heb mijn eigen hart nog, hoor!"

Bij deze woorden verbleekte de heer Dorknoper enigzins. Hij keek wat schichtig naar heer Bommel, maar omdat hij een plastichart had, herstelde hij zich uiterst vlug.

„Komaan," sprak hij, „we willen u geen overlast aandoen. We kwamen alleen maar omdat we dachten, dat u arm was. Maar nu gaan we maar weer! Goede dag!"

„Wacht even!" zei heer Ollie, die een goed voorbeeld wilde geven. „Ik ben een gevoelig heer; niet alleen als ik arm ben, maar ook als geld geen rol speelt. Wat was dat voor een mooi doel?"

„Wel!" legde de heer Zielknijper uit, „we hadden uw slot willen gebruiken als een vacantie-oord voor overspannen beroeps-militairen. Een heel mooi en vaderlandslievend werk!"

„Juist!" zei heer Bommel. „Zo" Mooi! Hm! Nou, ik stel zijn kasteel ter beschikking. Gaan jullie je gang maar!"

Op dat moment naderde Tom Poes juist de tuin. Hij wilde eens kijken hoe het met zijn vriend was en zodoende was hij er getuige van hoe de beide stemmig geklede heren druk dankend afscheid van heer Bommel namen.

„Wat kwamen die hier doen?" vroeg hij, zodra ze verdwenen waren.

„Halo, jonge vriend!" riep heer Ollie blij lachend. „Je zult tevreden over me zijn!" Ik heb getoond, dat ik een écht hart bezit! Ik heb een goede daad gedaan!"

En hij vertelde hem alles over het afstaan van zijn slot.

Zeven weken in de Sovjet-Unie XVII

Bevolking van grote steden maakt een trieste en naargeestige indruk

BEWONERS VAN PLATTELAND EN DE PROVINCIE MEER ZORGELOOS EN BETER GEVOED

Om een beschrijving te geven van het Russische volk kan men zich het beste het beeld voor ogen halen van een voorstad in een Belgisch industriegebied, op het tijdstip, dat de dagtaak wordt beëindigd en de arbeiders in hun werkkleding de fabriek uitstromen met op hun gezichten nog de duidelijke tekenen van vermoeidheid, die het zware werk met zich meebrengt. Dat is tevens het beeld, dat men overal in Moskou en Leningrad aantreft: de mannen dragen armoedige en versleten kleding, op het hoofd hebben ze een pet en geen mens heeft een stropdas; de vrouwen dragen jurken van kleurloze, effen katoen, zij hebben niets op het hoofd of dragen slechts een eenvoudige hoofddoek.

Lage levensstandaard

Het lijkt erop alsof de mensen in uniformen zijn gekleed, wat de straten een grauwe en naargeestige aanblik geeft. De vermoeide en betrokken uitdrukking op de gezichten van de inwoners van Moskou en Leningrad gaf mij de indruk, dat de bevolking van deze steden gedurende lange tijd geleefd heeft onder de druk van een zware taak, die op hun schouders rustte. Van hun gezichten kan men de offers aflezen, die zij gebracht hebben om tijdens de tweede wereldoorlog de Russische oorlogsmachine op gang te houden, om de moeilijkheden te boven te komen van de na-oorlogse periode en om aan de zware eisen van het vijfjarenplan te voldoen.

In de provincie en op het platteland leek de situatie me aanmerkelijk beter. Ik heb daar een bevolking gadegeslagen, die zichtbaar beter gevoed is, minder zorgen schijnt te kennen en die ontegenzeglijk levensvreugde aan de dag legt. In deze streken is men ook beter gekleed. De bevolking maakt niet zo'n bevreesde en gejaagde indruk op de vreemdeling als de bewoners van Moskou en Leningrad. Dit verschil is me direct na mijn aankomst in Stalingrad opgevallen. Toen ik daar enkele jeugdige arbeiders aan een huis zag werken, heb ik het onmiddellijk gewaagd hen te fotograferen, iets, wat de bewoners van Leningrad en Moskou waarschijnlijk niet goed hadden gevonden. Toen de arbeiders — onder wie zich ook enkele arbeidsters bevonden — mijn fototoestel in de gaten kregen, snelden ze op me toe, om voor het huis in aanbouw te poseren, terwijl ze me na afloop vroegen hun een afdruk te sturen. Toen ik even later een van de stadsarchitecten inviteerde met me te gaan eten, gaf hij tot mijn grote verbazing gevolg aan mijn verzoek alleen te komen, zonder getuige dus.

Levensstandaard niet te vergelijken

De levensstandaard in Rusland en die in België hebben, om zo te zeggen, geen enkele gemeenschappelijke maatstaf: de levensstandaard in België is veruit superieur. (Hetzelfde geldt ongeveer voor de levensstandaard in ons land, redactie.) De constatering van dit feit alleen lijkt me echter nogal simplistisch. Om een precies en objectief oordeel over deze kwestie te vellen, moet men, naar mijn mening, rekening houden met de volgende facetten:

1) Op de eerste plaats, en laten we dat nooit vergeten, weten de Russische burgers niet, dat de zogenaamde kapitalistische landen een veel grotere voorspoed kennen dan die, welke men in de Sovjet-Unie „geniet". Het IJzeren Gordijn is ook een sociaal-politiek instrument! De Rus is niet in staat een vergelijking te trekken tussen zijn omstandigheden en die van de Belg, de Engelsman of de Amerikaan. Hij kan slechts vergelijkingen trekken met het verleden.

Hij herinnert zich nog de situatie, zoals hij die onder het oude regiem gekend heeft, of — als hij daar te jong voor is — hij herinnert zich de toestanden tijdens de oorlogsjaren. Als de oorlog er niet geweest was en het jaar 1945, waarin het Russische volk verschrikkelijke ellende heeft doorstaan, dan zouden de Russen zich nu niet kunnen troosten door zich dat verleden voor de geest te roepen. Ik heb namelijk niet de indruk, dat de levensstandaard in 1953 aanmerkelijk verschilt met die van 1932, het jaar, waarin ik mijn eerste reis door Rusland maakte. Maar alle Westelijke waarnemers, zonder een enkele uitzondering, die ik in Moskou ontmoet heb, vertelden me, dat de levensstandaard in 1953 aanmerkelijk beter is in vergelijking met die van 1945, het jaar, waarin vele mensen in Rusland blootsvoets door de straten liepen en in lompen gekleed waren, een toestand, waarin ieder jaar opnieuw verbetering is gekomen.

2) In België heeft zich de industriële revolutie in de negentiende eeuw voltrokken, terwijl men in Rusland daar eerst in 1917 een begin mee maakte. De Sovjet-Unie had dus in vergelijking met ons een achterstand van minstens een eeuw.

3) De bevolking van ons land verkeert in een uitzonderlijk voordelige situatie; wat materiële voordelen betreft volgt België in de ranglijst der landen onmiddellijk op de Verenigde Staten. Maar er zijn andere Europese volken — aan deze zijde van het IJzeren Gordijn — die, wat voeding en kleding betreft, met minder moeite vergeleken kunnen worden met het Russische volk. Ik durf zelfs te zeggen, dat in vele gevallen een dergelijke vergelijking van nut zou kunnen zijn voor de propaganda van de Cominform.

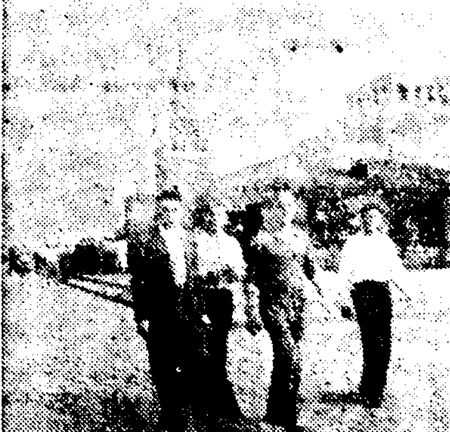
4) Ondanks de vooruitgang, die men sinds 1945 geboekt heeft, doet de oorlog zich nog steeds gevoelen. De tactiek van de verschroeide aarde heeft verschrikkelijke consequenties: in bepaalde gebieden is er geen fruit, omdat alle bomen met de grond gelijk zijn gemaakt. Er zijn gebieden, die verarmd zijn door de ontmanteling van fabrieken, die verplaatst zijn naar gebieden achter het Oeralgebergte. In andere delen van Rusland is de industriële ontwikkeling tot stilstand gekomen. Dit is bijvoorbeeld lange tijd het geval geweest in de Oekraïne, waar alle industrieën afhankelijk zijn van de Dniepostroidam, die tijdens de oorlog in opdracht van Stalin persoonlijk is opgeblazen.

Tijdens de bezetting mogen de Duitsers in ons land dan al wreedheden hebben begaan, in Rusland zijn zij bijzonder onmenselijk geweest. Zeventien millioen Russische slachtoffers zijn er het bewijs van. De oorlog heeft de levensstandaard in de Sovjet-Unie wel heel sterk beïnvloed en het zou niet juist zijn daar geen rekening mee te houden.

5) Eén van de elementen van de materiële omstandigheden van de Russen is eigenlijk onvergelijkbaar: de huisvestingsmogelijkheden in Rusland zijn slechter, veel en veel slechter, dan in België. Iedere kamer heeft vier, vijf, soms zelfs zes bewoners. Een appartement wordt dikwijls bewoond door twee of drie gezinnen. Bij ons is dat een uitzondering, in Rusland is het heel normaal. Het is echter helemaal niet zeker of de Russen er evenveel hinder van ondervinden als het ons zou verdrieten, wanneer we in dezelfde omstandigheden zouden moeten leven.

Het ongemak blijft ook niet tot de woonruimte beperkt. Als men in Rusland een restaurant binnenkomt, kijkt men niet naar een lege tafel. Een Rus gaat daar zitten, waar hij de minste mensen ziet, bij een tafel bijvoorbeeld, waar reeds zes, acht of tien bezoekers aanzitten.

RAYMOND SCHEYVEN.

Jeugdige arbeiders op het Rode Plein te Moskou.

Geringe belangstelling voor NWB Vierdaagse

Apeldoorn. — Er blijkt weinig belangstellin gte bestaan voor de vierdaagse, die door de Ned. Wandelsport Bond, gelijktijdig met de Nijmeegse Vierdaagse van de N. B. v. L. O. in Apeldoorn wordt gehouden. Het aantal personen, dat varieert tussen de 600 en 700, officials en verzorgers inbegrepen, zal hieraan deelnemen.

De verdediging van Z.O.-Azie

Augustus Conferentie eind

New York. — De Verenigde Staten, Engeland en enkele andere niet-communistische landen hebben volgens diplomatieke kringen in Washington besloten eind Augustus een conferentie te beleggen ter bevordering van de verdediging van Zuid-Oost-Azië en het Westelijk deel van de Stille Oceaan. De conferentie zal wellicht op de Philippijnen worden begonnen en in Washington worden voortgezet. De „andere niet-communistische landen" zijn vermoedelijk Frankrijk, Australië, Nieuw-Zeeland, Thailand en de Philippijnen.

Zuid-Korea en nationalistisch China worden niet uitgenodigd, evenmin als de drie Indo-Chinese staten. De z.g. Colombo-landen, Ceylon, India, Pakistan, Burma en Indonesië zullen op verzoek van Engeland op de hoogte worden gehouden.

United Press weet te melden, dat het verdrag waarschijnlijk met dezelfde vorm zal krijgen als dat van de NATO. Er zou niet voorzien worden in een automatisch gezamenlijk optreden, zodra een geval van agressie wordt geconstateerd, doch in een onmiddellijke raadpleging van de deelnemende landen.

Berlijn. — In Duitsland wordt een opvouwbare tent van pneumatisch materiaal op de markt gebracht, die 2 meter lang, 160 cm. breed en 80 cm. hoog is. Het tasje, waarin zij past is 40 bij 50 cm., gewicht 3 kg.

Tussen neus en lippen

Getatoueerde meisjes

Onder de Engelse fabrieksmeisjes in Swindon is een zonderlinge mode losgebroken. Zij laten zich tatoueren met de namen en de voorletters van hun Amerikaanse vriendjes van de naburige luchtbasis en met de namen van de woonplaatsen, waar deze vriendjes vandaan komen. Zij doen dat op een uiterst primitieve en gevaarlijke manier, n.l. met behulp van scheermesjes en schroevendraaiers, terwijl zij afgebrande lucifers gebruiken om de letters goed zwart te maken. De Engelse bladen wijden veel aandacht aan dit bedenkelijke verschijnsel. Een personeelschef vertelt, dat sommige meisjes de letters U. S. A. op hun rug hebben laten branden en dat er ook een meisje rondloopt met de naam Pennsylvanië voluit op haar arm. Een fabrieksdirecteur verklaarde, dat zijn sociale inspecteur de meisjes heeft laten weten, dat zij zich blootstellen aan het gevaar van bloedvergiftiging en van onmiddellijk ontslag als zij er mee door zouden gaan. Eerst toen hielden zij er mee op. Een van de vele getekenden zelf gaf als reden voor deze zelfontsiering op: „Ik heb het laten doen, omdat de andere meisjes er mee begonnen waren, Ik weet niet, hoe dat ineens zo gekomen is, maar de meeste meisjes in de lokalen, waar ik ga dansen, hebben die tatoeringen". Al zijn deze meisjes „geletterden", hun geestelijk niveau ligt blijkbaar niet ver boven dat van analphabetische wilden.

Grappenmaker

Mevrouw Nathan Louft te Silver Springs in Maryland zou graag willen weten wie de „grappenmaker" is, die haar voor duizenden dollars aan niet-bestelde goederen op het dak heeft laten sturen, waaronder vijf auto's, die alle tegelijk aan haar huis werden bezorgd. Behalve met deze zending werd zij al „verblijd" met een wasmachine, een partijtje drank van 78 dollar en een klein takshondje, alles „onder rembours".

Welkom thuis

De veertigjarige Donald Below uit Shawanow in Wisconsin verdween twee jaar geleden plotseling spoorloos. Deze dagen keerde hij echter even plotseling terug. De rechter greep hem in de kraag en daarna in de beurs, want hij veroordeelde de man tot het betalen van de kosten van het onderzoek, dat naar zijn verblijfplaats werd ingesteld.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

10

Het pratende groepje ging uiteen, naarmate de verschillende scheepsofficieren „wegzweefden" naar hun posten, maar Gibson's gedachten wentelden nog rond Saturnus, toen kapitein Norden op hem toekwam en zijn gepeins onderbrak.

„Ik weet niet, wat uw plannen zijn", zei hij, „maar ik vermoed, dat u het schip wel eens van onder tot boven zult willen bekijken. Per slot van rekening is het dat, wat er gewoonlijk gebeurt als uw verhalen tot zover gevorderd zijn".

Gibson glimlachte, een weinig werktuiglijk. Hij was bang, dat het nog wel wat duren zou, voordat hij zijn verleden overleefd had.

„Ik vrees, dat u daar maar al te zeer gelijk in heeft. Het is natuurlijk de gemakkelijkste manier om de lezer te laten weten hoe alles werkt en om de locale kleur van je verhaal alvast even aan te duiden. Gelukkig is het niet zo belangrijk nu iedereen precies weet, hoe zo'n interplanetair schip er van binnen uitziet. Je kunt de technische details als bekend veronderstellen en het verhaal zich verder laten ontwikkelen. Maar toen ik, in de lange voorbije zestiger jaren, over de interplanetaire luchtvaart begon te schrijven, moest ik de intrige een paar duizend woorden en langer ophouden om uit te leggen, hoe de luchtduikerspakken werkten, hoe de atoom-aandrijving functionneerde, en om verder nog zo van alles, wat er in het verhaal mocht voorkomen, van tevoren duidelijk te maken".

„Dan mag ik dus aannemen". zei Norden met de meest ontwapenende aller glimlachjes, „dat er niet veel meer is, dat ik u omtrent de Ares zal kunnen leren".

Gibson slaagde erin om een blos op zijn gezicht te toveren.

„Ik zou het heel erg op prijs stellen, wanneer u mij rond zoudt willen leiden, of u het doet overeenkomstig het gebruikelijk litterair schabloontje of niet".

„Uitstekend", grinnikte Norden. „Laten we dan beginnen bij de contrôlekamer. Kom maar mee".

Twee uur lang dreven ze door het labyrinth van gangen die elkaar kruisten en weer kruisten als aderen in het sferische lichaam van de Ares. Al heel gauw, wist Gibson, zou het inwendige van het schip hem zo vertrouwd zijn, dat hij blindelings de weg zou kunnen vinden van het ene eind naar het andere; maar hij was al eens verdwaald en zou dat nog wel eens doen, voordat hij enigszins wegwijs geworden was.

Daar het schip bolvormig was, moest het naar breedtegraden in zones verdeeld worden net als de aarde. De daaruit volgende benamingen waren van belang, omdat ze onmiddellijk in de geest een beeld vormden van de „geografie" van het schip. Naar het „noorden" gaan betekende, dat men zich naar de contrôlekamer en het verblijf der bemanning begaf. Een tochtje naar de evenaar hield in, dat men ofwel de grote eetzaal, welke bijna het hele middenvak van het schip in beslag nam, ofwel het observatiedek bezocht, dat als een soort van balcon het hele etherschip omgaf. Het zuidelijk halfrond was nagenoeg geheel in gebruik als brandstofreservoir, met een paar opslagplaatsen en allerhande machinerieën. Nu de Ares niet langer zijn motoren gebruikte, had hij zich in het wereldruim gekanteld, zodat het noordelijk halfrond voortdurend in het zonlicht dreef en het „onbewoonde" zuidelijk halfrond in eeuwige duisternis verkeerde. Aan de Zuidpool zelf bevond zich een kleine metalen deur, voorzien van een reeks indrukwekkende officiële zegels en het opschrift: „Enkel te openen op uitdrukkelijk bevel van de kapitein of zijn plaatsvervanger". Daarachter lag de lange, nauwe buis, welke het voornaamste deel van het schip verbond met de kleinere kogel, welke de krachtcentrale en de voortbewegingsinstallaties bevatte. Gibson vroeg zich af, wat voor zin het had om een deur te laten maken, als er toch nooit iemand door zou gaan. Toen herinnerde hij zich, dat er toch iets moest zijn om de dienstdoende robots van de Atoomenergie Commissie in staat te stellen naar hun werk te gaan.

Vreemd genoeg ontving Gibson een van zijn sterkste indrukken niet van de wetenschappelijke en technische wonderen van het schip, die hij daar immers in ieder geval verwacht had te zullen zien, maar van de verlaten passagiersverblijven — een honingraat van dicht opeengepakte cellen, welke het grootste deel van de noordelijk gematigde zone in beslag nam. De indruk was van een tamelijk onaangenaam soort. Een huis, zo nieuw dat niemand er nog nooit in gewoond heeft, kan eenzamer zijn dan een verlaten ruïne, welke eens leven gekend heeft en misschien nog door geesten en spoken is bevolkt. Het gevoel van verlaten eenzaamheid was heel sterk hier in de galmende, helder verlichte gangen, welke op een dag zouden wemelen van leven, maar die daar nu naargeestig en eenzaam lagen in het zonlicht, veel blauwer dan op de aarde en daarom hard en koud.

Gibson was volkomen uitgeput, geestelijk en physiek, toen hij weer in zijn hut terug was. Norden was een wel heel nauwgezette gids geweest — hij had niets overgeslagen — en Gibson verdacht hem ervan, dat hij op een kleine revanche uit was en zich niet zo'n klein beetje amuseerde. Hij vroeg zich af, wat zijn tochtgenoten nu precies van zijn litteraire activiteit dachten; waarschijnlijk zou hij daaromtrent niet lang in onwetendheid blijven.

Hij lag op zijn brits en verwerkte zijn indrukken, toen er bescheiden op de deur geklopt werd.

„Verdraaid", mompelde Gibson en riep toen iets luider: „Wie is daar?"

„Ik ben het, Jim — Jim Spencer, meneer Gibson. Ik heb een radiogram voor u".

Jimmy zweefde de kamer binnen met een enveloppe met het stempel van de marconist. De brief was verzegeld, maar Gibson vermoedde, dat hij de enige op het hele schip was, die de inhoud nog niet kende. Hij had een tamelijk scherp vermoeden, wat er in dat telegram zou staan en kreunde inwendig. Er was werkelijk geen enkele manier om van de aarde los te komen. Ze vonden je waar je ook zijn mocht.

De boodschap was kort en bevatte slechts één overtollig woord:

NEW YORKER, REVUE DES QUATRE MONDES, LIFE, INTERPLANETAIRE EDITIE, WENSEN VIJFDUIZEND WOORDEN ELK. SEIN RADIOGRAFISCH TEGEN AANSTAANDE ZONDAG. — RUTH.

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

Hoe MIEKE beter werd

Mieke was ziek. De dokter kwam elke dag. Vader en moeder hadden erg verdriet. Ze deden alles wat ze konden, maar niets hielp.

Moeder las 's middags leuke verhaaltjes voor, of soms kwam Ansje, 'n vriendinnetje. Dan luisterde Mieke wat Ansje vertelde en daarna deed ze direct haar oogjes dicht. Een keer had vader een mooie pop voor haar meegebracht. Die lag nu steeds naast haar in bed, maar ze speelde er nooit echt mee.

Dat was allemaal naar voor vader en moeder.

Het ergste was wel, als ze haar drankje moest innemen. Dan kwamen er dikke tranen en haar lipjes trilden. Ze wilde niet huilen, maar het was toch zulk een vies drankje. Ze kreeg het elke dag drie keer en helpen deed het niet. Dat kwam van het huilen. „Als ze niet huilt en het meteen doorslikt is ze zo beter", had de dokter gezegd. Nu probeerde Mieke te lachen als ze moeder met het flesje zag aankomen, maar zo gauw ze het drankje proefde, ging alles weer verkeerd. Dat was nu al drie weken zo.

Het was avond en Mieke lag weer stil, met nog natte ogen. Het maantje keek eens of ze al wat beter was en het lachte zelfs tegen haar, maar Mieke zag er niets van.

Er was nóg iets, wat ze niet zag. In het hoekje van het raam zat één mooi klein elfje. Het had de vleugeltjes opgevouwen en het keek naar het meisje.

„Och, och", zei het elfje zacht, „is dat kindje nog steeds ziek? Wat kijkt het verdrietig. Het heeft haar drankje net op. Kon ik dat maar lekker maken."

— Steroogje — zo heette het elfje — draaide zich om. Ze zag de slapende bloemetjes in de tuin, ze hoorde de bomen zacht met elkaar fluisteren. Daar was het zilveren licht van de maan en de sterren. Kon Mieke dit maar zien. Het is zo mooi. Maar ze mag niet uit bed, dacht Steroogje.

Ze zette haar elleboog op haar knie en legde haar hoofd in haar handje. Zo dacht ze diep na. Wat later keek ze nog eens om, naar binnen, en ineens zag ze het flesje staan met dat nare goedje. Er zat 'n stevige kurk op.

„Kon ik er maar wat lekkers in doen," zuchtte ze, en toen opeens begonnen haar kijkers te schitteren. O, wat was ze toch dom geweest! De elfenkoningin had heerlijke honing! Ze zou er wat van vragen en het stiekem in het flesje doen.

„Ja," juichte Steroogje ineens tegen de maan, „ik weet wat." De maan keek heel nieuwsgierig, maar het elfje vouwde haar vleugeltjes open, stak haar armpjes vooruit en zweefde snel naar de elfenwei.

De maan ging gauw met haar mee.

Op de wei waren de andere elfjes aan het dansen en zingen en de koningin liep met haar toverstafje rond en zei tegen iedereen iets liefs.

Opeens stond Steroogje voor haar; alle elfjes kwamen aanvliegen.

„Och, koningin, geeft u me alsjeblieft wat honing," en Steroogje vertelde alles van haar plannetje.

„Dat arme kindje," zei de koningin. „Kom maar vlug mee, dan krijg je de lekkerste honing, die we hebben. Maar.... hoe krijg je die dikke kurk van de fles?"

Daar had Steroogje nog niet aan gedacht.

„Weet je wat? We gaan allemaal met je mee. Dan kunnen we zien," zei de koningin.

„Ja, fijn," riepen de elfjes, en tjoep, tjoep, tjoep vlogen ze achter elkaar omhoog.

Het maantje had alles gehoord en het stuurde gauw wat lichtstraaltjes mee.

„Dat is lief van je" riep de koningin blij, „dank je wel, dank je wel," riepen de andere elfjes.

De maan knipoogde maar eens. Ze waren al gauw bij Mieke.

„Gaan jullie maar op de vensterbank zitten tot ik roep. Alleen Steroogje komt meteen mee," zei de koningin. Zachtjes vlogen ze samen op het nachtkasje naast Mieke's bed. Daar stond de fles. „Hij is erg groot," vond het elfje.

„En de kurk zit er diep in," zuchtte de koningin.

„Misschien kunt u hem met uw toverstafje er uit krijgen?" vroeg Steroogje.

„Nee, dat helpt niet voor kurken. Maar ik weet al wat." De koningin deed haar ceintuur af en vloog boven op de fles. Steroogje er achteraan. Ze hielden zich vast aan de hals. De koningin bond de ceintuur stevig om de kurk. „De tien voorste elfjes komen hier" riep ze zachtjes. Daar kwamen ze al aanvliegen.

„Neemt nu allemaal de ceintuur vast en probeert dan hard weg te vliegen."

Tien handjes grepen de ceintuur en toen was het ineens een geklepper van vleugeltjes in de kamer. Gelukkig werd Mieke er niet wakker van.

Och, och, wat zat die kurk stijf! De elfjes kregen er een kleur van, zo hard trokken ze.

De koningin en Steroogje keken of de kurk al omhoog ging en eindelijk, ja hoor! Daar ging ie, eerst héél, héél langzaam en toen ineens vloog ie er met een plofje af.

Een paar elfjes botsten tegen elkaar op. Ze schrokken er van, maar toen moesten ze toch lachen. Van plezier vlogen ze de hele kamer rond met de kurk aan de ceintuur achter zich aan.

Ondertussen deed Steroogje vlug de honing in de fles. Hè, nu rook het echt lekker.

„Wat zal Mieke morgen opkijken," zei het elfje.

„Ze zal over twee weken wel beter zijn," zei de koningin. „Kom nu moet de kurk er weer op. Hier, bengels! Niet langer met dat ding rondvliegen."

De tien elfjes kwamen meteen, vlogen precies tot boven de fles en lieten toen de kurk er opzakken. Maar hij zat natuurlijk nog niet goed. De ceintuur werd er af gedaan en toen mochten twee elfjes boven op de kurk gaan zitten. Die schoot met 'n vaartje omlaag, tot grote pret van de elfjes. Ze fladderden daarna nog even rond om Mieke's bed en keken tevreden naar het slapende kindje. Ze mochten op de vensterbank wat uitrusten.

„Ik zou best Mieke's gezicht willen zien, als ze morgen 't drankje proeft," zei Steroogje.

„En ik ook, ik ook," zeiden de anderen.

„Dat kan," zei de koningin. „Vragen jullie maar, of je hier in de bloemen van de tuin mag slapen en dan ga je morgen zo vroeg mogelijk in deze boom zitten; dan kunnen jullie precies Mieke zien liggen."

In een wip waren de elfjes bij de bloemen. Die deden wat graag de kroonblaadjes even open om de elfjes er in te laten. Toen sliepen ze allemaal 'n hele tijd. Maar het eerste zonnestraaltje piepte nog maar net in de blauwe lucht, of alle elfjes vlogen al in de boom, om te kijken hoe het afliep. Het duurde nog wel even voor Mieke wakker werd, maar toen kwam haar moeder ook al gauw en gaf haar een kusje.

Daarna pakte ze het flesje en goot het drankje op het lepeltje.

Mieke deed haar ogen dicht. „Ik wil niet huilen. Ik wil beter worden, dan is moesje ook blij." Ze deed haar mondje open, voelde het lepeltje op haar tong en toen.... deed ze haar ogen wijd open, slikte even en riep:

„Mama heeft me gefopt. Dit is een ander drankje!"

De elfjes keken elkaar aan.

„Nee hoor, kindje, heus niet," hoorden ze Mieke's moeder zeggen.

„Wel, hoor," lachte Mieke, „want dit is lekker."

O, wat was moeder blij! Ze rook eens aan het flesje. Ze merkte niets. De elfjes moesten hun handjes voor hun mondjes houden om niet hardop te lachen. Wat was dat fijn geluk! Toen vlogen ze voorzichtig weg, zodat niemand ze zag.

Steroogje kwam elke avond terug en iedere avond zag ze, dat Mieke veel beter was. Na veertien dagen was ze weer helemaal gezond.

Vader, moeder en Mieke begrepen niet, hoe dat zo ineens kon, maar de elfjes wisten het des te beter.

EVIKA

MEKKIE, DE BOK

Die deed 'n spelletje met Knor de Big en Kas de hond. Mekkie was het eerst op stap gegaan en strooide overal snippers papier, zodat de beide andere het spoor moesten zoeken. Knor en Kas hadden heel erg hun best gedaan om Mekkie te achterhalen en het was hun bijna gelukt ook, want zien jullie dat ze al zo dicht-bij zijn?

Hamid: DE DAPPERE

De sjeik van El Bashan, de dappere Hamid, heeft zich voorgenomen de smokkelaar en slavenjager Karel Zorn voor de rechter te brengen. Met zijn dienaar Pepi weet hij in het kamp van Zorn door te dringen. Terwijl hij in een tent wacht, grijpt Zorn een geweer om hem neer te schieten.

NU REKEN IK VOORGOED MET DE SJEIK AF!

De schaduw van Hamid staat scherp op de tent afgetekend en de slavenhandelaar grinnikt. Hij kan niet missen. Maar juist als hij het geweer richt en de haan wil overhalen, komt er een verrassing.

AU...AU...!

DIE STEEN IS UIT EEN CATAPULT GESLINGERD. IK MOET WETEN, WIE DAT GEDAAN HEEFT!

AHA! ZORN WEET, WIE WE ZIJN. KRUIP ONDER DE TENT DOOR, PEPI!

WE ZULLEN ONS VAN DE SJEIK MEESTER MAKEN!

Door een spleet in de tent ziet Hamid wat er aan de hand is. Evenals Zorn vraagt hij zich af, wie de steen heeft geworpen en aldus zijn leven redde. Dat kan hij echter nu niet uitzoeken: hij moet zijn dienaar volgen.

ONTSNAPT! KAM DE HELE JUNGLE UIT! WE MOETEN HEM VINDEN, DOOD OF LEVEND!

Ogenblikkelijk wordt 't bevel van Zorn uitgevoerd. Niemand van de zoekers wijdt echter enige aandacht aan een hoop mattenenmanden, die naast het voetpad ligt. En dat is maar gelukkig ook!

EN NU NAAR ZORN! EEN PRACHTKANS, PEPI! WE MOGEN NIET TREUZELEN!

Onder de matten zijn de sjeik en Pepi verborgen, en zodra Zorn's krijgers voorbij zijn, komen ze te voorschijn.

ZOLANG IK NIET MET DE SJEIK HEB AFGEREKEND, ZAL HIJ ME ALTIJD DWARSBOMEN

BIND HEM VAST MET DAT TOUW, PEPI! WE MOETEN HEM MEENEMEN. IK WEET ALLEEN NOG NIET, HOE WE VOORBIJ DE WACHTEN MOETEN KOMEN.

De slavenhandelaar wordt uit zijn tent gevoerd. Maar hoe zal Hamid de wachters verschalken? Dit vraagstuk wordt echter op verrassende wijze opgelost. Twee opgetuigde paarden blijken gereed te staan.

HÉ! HOE KOMEN DIE PAARDEN HIER?

BLIJF STAAN! WE LATEN ONS NIET OPHOUDEN!

IK BEN UW VRIEND, HEER! IK BRACHT DE PAARDEN HIER EN IK ZAL U DOOR HET OERWOUD LEIDEN. VERTROUW MIJ!

KAREL ZORN HEEFT HEEL MIJN VOLK IN SLAVERNIJ GEVOERD. IK ZAL U WIJZEN, WAAR ZE ZIJN HEER!

Terwijl de oude inboorling barrevoets door het ruwe oerwoud loopt, heeft hij de sjeik heel wat te vertellen. Hij was het ook, die de steen wierp, toen Zorn op Hamid wilde schieten.

MIJN VOLK WORDT GEVANGEN GEHOUDEN IN DE MIJNEN VAN DE BERGEN GINDS. ALS WE GERUST HEBBEN, ZULLEN WE ER HEENGAAN.

GOED! WE ZULLEN ZORN'S BEDRIJF VOORGOED UITROEIEN!

Terwijl hij zijn koffie geniet, staart Hamid in gedachten naar het kampvuur en maakt hij verdere plannen. Maar hij weet niet, dat een van Zorn's wachten de rook van het vuur heeft opgemerkt.

Leerrijke lessen

DE TONIJN EN DE DOLFIJN

Een roofzuchtige tonijn maakte op zekere dag jacht op een vette dolfijn. Ze schoten door het water als een paar snelle onderzeeërs en de tonijn had verwacht en de jacht had nog vrij lang kunnen duren. Toch kwam er heel onverwachts 'n eind aan.

De dolfijn vergat een ogenblik goed uit te kijken en zwom zich te pletter tegen een rots. Net op dat ogenblik had de tonijn zijn bek opengesperd en toegehapt, en doordat hij met een sneltreinvaartje achter de dolfijn aanzat, vloog hij op zijn beurt tegen diezelfde rotsblokken aan.

Ook de tonijn schoot er het leven bij in, maar niet voordat hij had gezien, dat de dolfijn dood was.

Ik geef er niets om, dacht de tonijn, want ik heb hem toch te pakken gekregen, en dat ik doodga is niet erg, nu ik zie, dat mijn vijand het er ook niet levend heeft afgebracht.

Toen stierf ook de tonijn.

Gaat het ook niet vaak zo met Piet en Jantje? Nee, niet zo erg, maar het lijkt er wel een tikje op......

Piet en Jantje doen allebei goed hun best op school en ze hopen de eerste te zijn van de klas. Maar er zijn nog meer candidaten. Zo wordt Pietje niet de eerste en Jantje evenmin, maar Jantje heeft er niet zo heel erg spijt van, want de gedachte dat Pietje het ook niet heeft gehaald, verzacht bij hem de ontgoocheling. Verbeeld je dat Pietje toch.....

Als onze mededinger ook maar geen succes heeft, komen we over onze teleurstelling dikwijls gemakkelijk heen!

Wordt gevaarlijke springstof van vliegtuigen-incident tijdig opgeruimd?

Passende straffen voor luchtpiraten gevraagd

Londen. — Engeland heeft in een nota tot communistisch China wederom geprotesteerd, waarbij disciplinaire maatregelen worden gevraagd tegen hen, die verantwoordelijk zijn voor het neerschieten van het Britse passagiersvliegtuig Vrijdag j.l. Aangedrongen wordt op onmiddellijke maatregelen om herhaling te voorkomen. Er zullen eisen tot schadevergoeding worden ingediend voor het verlies van leven en bezit.

Communistisch China heeft beloofd inlichtingen te verstrekken, als eventueel overlevenden worden gevonden van het Vrijdag neergeschoten toestel.

Een woordvoerder van het State Department heeft bevestigd, dat Amerika aan Groot-Brittannië verzocht heeft twee protest-nota's aan de Chinese autoriteiten te overhandigen. Het ene geldt het neerschieten van het Britse toestel en het andere het schieten op twee Amerikaanse jagers. De nota's eisten passende straffen voor hen, die verantwoordelijk zijn voor deze barbaarse en onwettige aanvallen. Ook wordt schadevergoeding gevraagd voor de drie Amerikanen, die omkwamen bij het neerschieten van het Britse toestel.

In de Chinese verklaring over het neerschieten van de Chinese toestellen stond, dat op 26 Juli vier eenheden Amerikaanse jachtvliegtuigen boven Chinees gebied te Tsjoepinghan doorgedrongen. Daarna vloog een andere groep jagers boven de kust van Loeitsjof ter hoogte van Hainan en verraste twee Chinese vliegtuigen, die werden neergeschoten. Een derde groep Amerikaanse jachtvliegtuigen beschoot later twee Poolse vrachtschepen en een Chinees oorlogsschip.

Radio-Moskou zei in een commentaar op de vliegtuigincidenten in de Zuidchinese Zee, dat de Amerikaanse militaire autoriteiten zonder twijfel van het incident met het Britse vliegtuig gebruik hebben gemaakt en provocerend op te treden om de spanning in het Verre Oosten, die als gevolg van de conferentie van Genève aanzienlijk was verminderd te handhaven.

CURACAO

Polanius gehuldigd

Willemstad. — Hedenmiddag half vijf wordt ten hoofdkantore van de Dienst Openbare Werken op Parera de heer M. G. Polonius gehuldigd. De heer Polonius herdenkt vandaag namelijk het feit, dat hij 25-jaar geleden in dienst trad van het Gouvernement. Ongetwijfeld komen vele vrienden hem hedenmiddag feliciteren.

VAART EN VLUCHT

Sundale van Pto. Cabello naar Demerara, *Cecilia* van Paramaribo, *Santa Paula* van New York naar La Guaira, *Frubel Annika* van Antwerpen naar Cristobal, *Mombassa* van. Antwerpen.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat Maandag van Amsterdam vertrok, landde hedenochtend om 00.33 uur op Curaçao. Het toestel, dat Maandag van Curaçao vertrok, arriveerde om 01.30 uur op

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — Het rapportenboek van de M. B. wijst aan, dat gisteren slechts twee verbalen zijn gepresenteerd, 10 assistenties zijn verleend terwijl de M. B. een lichte aanrijding behandelde. Dus betrekkelijk rustig is het gisteren geweest.

Het zwakke geslacht"

Assistentie verzocht men op Sta. Maria waar een vechtpartij gaande was. Toen de patrouille van de Brigade ter plaatse arriveerde, waren de vechtende reeds opgehouden met boksen, echter een man troffen de agenten aan, die flinke snijwonden aan gelaat en in hals had. Een vrouw had hem met een fles op het hoofd geslagen. Nadat dr Nassy de man had behandeld, is de zaak voor verder onderzoek aan de recherche overgegeven.

Valt de jeugd lastig.

Op Barber vertelde een werkman van D.O.W. aan een patrouille van de M. B., dat een jongen anderen voor de aanvang der school, steeds lastig valt. Een vader, wiens kind daar op school gaat, klaagde eveneens, waarop de jongen is opgespoord en erntsig werd onderhouden.

Het weer

Max. temp. 31.9 C (89.4 F), min. 26.6 C (79.7 F) en gem. 28.5 C (83.3 F). Max. wind 22, min. 9 en gem. 15 knopen. Vochtigheid 70%. Neerslag sporen. Helder 3, licht bewolkt 17 en bewolkt 4 uren.

Is er iets van U bij ?

Willemstad. — In de afgelopen week werden gevonden: brede gouden trouwring met inscriptie „W", grijze herencolbertjasje, bankbiljet, lichtbruine portemonnaie met ritsluiting inhoudende een geldsbedrag, ring met twee sleutels, waarvan één gemerkt **Kiekert** en de andere **IWG11**, kettinkje waaraan 2 sleutels waarvan 1 **Zeni 443** en de andere **Wilmat** N.G.N. 18, koperen huissleutel met kaaimannetjekop, ijzeren huissleutel nr 4, zonnebril met licht-rose-kleurig montuur, dames armbandhorloge merk **Mentor**; horloge en bandje defect, goudkleurige oorhanger waarin een steentje, goudkleurige oorhanger waarin zes steentjes, goudkleurige oorring, bruine vulpen met nikkelen dop merk **„Esterbrook"**, bruin lederen schooltas, blik **Wagner** remolie nr 21 en autowieldop merk **„Vanguard"**.

Verdere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op het Hoofdbureau van Politie, Centrale Administratie, telefoon 1902.

Surinaams nieuws in het kort

Paramaribo. — Zoals de SBM reeds had aangekondigd, zou zij in het tweede halfjaar haar uitvoer die het eerste hafjaar boven het normale lag, iets verminderen, doch zo, dat de totale jaarhoeveelheid niet lager zou zijn dan het vorig jaar.

Met de Billiton gaat het juist omgekeerd. Zij verhoogt het tweede halfjaar haar uitvoer.

Protest tegen K.v.K.

De 6 handelarenverenigingen hebben een motie van afkeuring tegen de Kamer van Koophandel uitgebracht, n.a.v. het feit dat de Kamer zich uitsprak voor gedifferentieerde winkelvergunningen.

De verenigingen achten het advies van het K.v.K. in strijd met zowel de belangen van de handel als die van het publiek, en verwijten de K.v.K. in gebreke te zijn gebleven overleg te plegen met de verenigingen, dat dit advies is uitgebracht door slechts 3 leden (de Handels Register Commissie), dat het voor de economie van het land niet weloverwogen en derhalve onverantwoord is, en dat de K.v.K. niet gehandeld heeft als van haar als semi-officieel orgaan tussen handel en regering redelijkerwijs mocht worden verwacht.

IJzer-onderzoek

De Bethlehem Steel, de grote Amerikaanse ijzerproducent, zal eind dezer maand of begin volgende maand, een deskundige naar Suriname zenden voor ijzeronderzoek.

Weef industrie?

De ministers W. Juglall en S. Emanuels hebben in Duitsland een aantal goedkope weefstoelen gekocht.

De bedoeling is om de weefindustrie als huisnijverheid in Suriname te propageren in het raam van pogingen om een geschikte huisnijverheid voor de Surinaamse vrouw te vinden.

Mogelijk zal ook een Meisterin voor 3 tot 6 maanden meekomen om instructie te geven over het bedienen van de weefstoelen.

Luchtbasis

De heer W. del Prado, Ambtenaar bij de Luchtvaart, heeft zich op de hoogte gesteld van de vorderingen bij de aanleg van de air-strip.

Hij werd vergezeld door de heren H. Vermeer, technisch ambtenaar en Herman van Eyck.

Het is de bedoeling op korte termijn — zo mogelijk nog eind dezer maand — gereed te komen met de air-strips in de districten.

Wedstrijd wordt uitgezonden

De Surinaamse **Voetbal** Bond zal in samenwerking met de L.T.T. de tweede wedstrijd van het Nederlandse Elftal tegen Suriname doen relayeren, zodat ook in Nederland de wedstrijd kan worden gevolgd.

Panamese tanker door brand geteisterd

A'dam. — De hele dag was men in de weer om 'n zware brand aan boord van het 15.805 ton metende Panamese tankschip „Alkor" in de haven van Amsterdam te blussen en het schip te behouden. Er deden zich geen persoonlijke ongelukken voor. Een Nederlandse nachtwaker, die in de machinekamer door het vuur overvallen werd, is met lichte brandwonden door brandweerlieden in veiligheid gebracht. De „Alkor" die in Nederland van stapel liep, is eigendom van de Alvion Steamship Corporation te Panama.

Bensdorp Chocolade op temparatuur

Bussum. — Tenminste een half millioen gulden (Ned. Crt.) schade werd veroorzaakt door een ernstige brand in de cacaoafdeling van de N.V. Bensdorp Cacao- en Chocolade-fabrieken te Bussum. De cacao-afdeling zal tenminste enige maanden buiten werking zijn en doordat een aantal buitenlandse orders niet kan worden uitgevoerd, is de schade zeer hoog. Volgens de directie is de taxatie van een halfmillioen nog aan de lage kant. De schade wordt geheel door de verzekering gedekt.

Het bedrijf was met vacantie gegaan en hiervan werd gebruik gemaakt enige reparaties te verrichtten. Bij het lassen is vermoedelijk een vonk in een der machines van licht ontvlambare cacaopoeder gekomen.

Schaakolympiade in Amsterdam

Amsterdam. — De „Schaakolympiade" 1954 zal van 4 tot 28 September as. in Amsterdam worden gehouden; 150 van de beste schakers ter wereld zullen hieraan deelnemen. Naar bekend, was Argentinië door de wereldschaakfederatie (F.I.D.E.) voor de organisatie van deze „schaakolympiade" aangewezen, doch de Argentijnse bond heeft laten weten, dat zij de aangegane verplichtingen hieromtrent niet kon nakomen.

Londen. — Er gaan hardnekkige geruchten, dat de Britse minister van koloniën, Lyttelton, zijn ontslag heeft aangeboden en opgevolgd zou worden door de huidige minister van vervoer en burgerluchtvaart, Lennox Boyd.

Beursberichten van Caracas

Caracas. — De beursnoteringen, opgegeven door Maduro & Curiels Bank, uit Caracas luidden:

Celanese Pref.	Bs 800.—
Electricidad Caracas	Bs 169.—
Cemento Venezolano	Bs 248.—
Cerveceria Maiquetía	Bs 160.—
Vica	Bs 125.—
Avenida Bolivar (5de emissie)	90 1/2 tot 91%

AGENDA

WEST-END: „Se le fué la mano" 19 en 21 uur.

ROXY: 'Arrowhead' 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Safari Drums" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Dracula's Daughter" 20 uur.

REX: „The Joe Louis Story" 20 uur.

ROYAL: „La isla de las Mujeres" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Santa Fé Trail" 20 uur.

J.P.F.-CLUB: Canasta-drive" 20 uur.

PISCADERACLUB: Literair muzikale avond t.g.v. opening boekenweek 20.15 uur.

APOTHEKEN: De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Moderna**, Breedestraat, tel 1854; in **Otrabanda** door **Botica del Pueblo**, Breedestraat 82, tel. 3718.

WIT GELE KRUIS: De nachtdienst wordt waargenomen door **Zuster Henriquez Con**, Santa Rosaweg 155, tel. 5006.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling
05.30 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. Koskhoorn tel. 2470

Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 31 Juli 12.00 S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J. D. tel. 4445
B. g.g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling
P. Berends tel. 2843

C. S. M.

Rederij
G. de Rooy tel. 2076

Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 Kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.0 — 08.00
G. H. van Leeuwen tel. 2054

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128

THEATER ASIENTO: „Call me Madam" .Toegang boven 16 jaar.

Eilandsraad Aruba

(Vervolg van pagina 1)

van de werkloosheid en meende, dat in de eerste plaats de inwonende Antillianen aan werk geholpen moeten worden. Hij wilde wel voor de dispensatie stemmen, maar dan moet aan de gunning de eis verbonden worden, welke in de motie is vervat.

De heer Figaroa (Una di Playa) kon zich met de laatste woorden van de heer Eman niet verenigen en wilde de dispensatie los zien van het voorstel van de heer Geerman.

De heer Werleman zag liever, dat de zaak practisch bekeken werd, daar het zeer goed mogelijk is, dat 75% niet te bereiken is. De locale arbeidsmarkt is niet zo groot, dat er zo maar vaklieden aan werk geholpen moeten worden, die werkloos zijn.

De heer Tromp zeide met belangstelling kennis te hebben genomen van de debatten en was het met de heer Figaroa eens, dat de beide onderwerpen apart behandeld dienen te worden. De motie van de heer Geerman zal consequenties met zich brengen. Bovendien geldt het motief van de heer Geerman evenzeer voor de andere inschrijvers. De voorwaarden, welke de heer Geerman nu aan de gunning wil verbinden ,staan niet in het bestek. Voor Gouvernementswerken kan men dan wel 75% Antillianen eisen, maar bij de werken voor particulieren zullen er misschien maar 40% of zoiets werkzaam zijn. Ook hij zag de motie liever naar de afdeling verwezen.

De voorzitter was het met de heren Figaroa en Tromp eens op grond van het feit, dat de voorwaarden als door de heer Geerman voorgesteld, niet in het bestek voorkomen.

De heer Geerman motiveerde nogmaals waarom hij tot het indienen van de motie was overgegaan. Hij had een onderzoek ingesteld en noemde de bedragen van de inschrijvingen fictief. Als voorbeeld haalde hij aan, dat als de heer Petrona 100 vreemdelingen in dienst heeft, die hij ƒ 8.— per dag moet betalen, dit de firma ƒ 800.— per dag kost. De vreemdelingen werken goedkoper dan de Arubanen, want die zouden ƒ 11.— per dag moeten verdienen. Een aannemer, die dus 100 Arubanen in dienst heeft, moet per dag ƒ 1100.— neer tellen. Hiermede wordt rekening gehouden bij de inschrijving.

De brief van het B.C. plakte de firma Petrona en Croes aan haar laars. „Wij moeten daarom practisch te werk gaan en niet aan de ene kant bezuinigen om aan de andere kant door werkverschaffing, onderstand en vrije geneeskundige behandeling verlies te lijden. Gouvernementswerken hebben wij onder contrôle, maar bij particulieren zijn wij nog niet zo ver. In de toekomst hoopt hij wel dit te kunnen bereiken.

Spreker zeide verder, dat hij vernomen heeft, dat de Kellogg Company haar werkzaamheden zal beëindigen. Als deze firma in het verleden wel steeds Antilliaanse vaklieden van de locale arbeidsmarkt heeft kunnen krijgen, zag hij niet in, waarom kleinere firma's dit niet kunnen. Het stop zetten van de activiteiten van de Kellogg Company hangt nauw samen met het door hem ingediende voorstel. Hij beschouwde het als zeer urgent en wilde er een agendapunt van maken.

Nog niet eens

Er ontwikkelde zich nu een dispuut waaraan de heren Tromp, Werleman, Eman en Nassy deelnamen. Men kwam nu tot een wijziging van de motie. Men zou in de motie niet spreken van 75% Antillianen, maar van een zo hoog mogelijk percentage. Hiermede was nog niet alles in kannen en kruiken, want nu ging de discussie over de te volgen procedure. De een wilde de dispensatie eerst, de ander de motie. Dan weer wilde de ene partij de dispensatie los zien van de motie, de andere wilde ze samen behandelen.

De heer Nassy wees er op, dat hij het niet altijd eens is met zijn fractieleider, hoewel hij hem zeer hoog acht. Spreker meende dan ook, dat de motie aanleiding kan geven tot corrupte methoden door de werknemers. De heer Werleman maakte er de heer Geerman nog op attent, dat bij de vorige gelegenheid, waarbij door de heer Petrona om dispensatie werd gevraagd, de heer Geerman alleen maar op het verschil van de prijs heeft gelet en niet gekeken heeft naar het aantal niet-Antillianen bij de firma in dienst. De heer Geerman zeide bij de vorige vergadering niet aanwezig te zijn geweest, daar hij in Nederland was. Bovendien behoefde men de fout niet te herhalen als men beseft, dat men fout is.

De stemming voor de dispensatie gaf aan 11 voor en 1 tegen, zodat de heer Petrona de gunning van het B.C. zal kunnen krijgen om de uitbreiding van de Mariaschool te Santa Cruz voor ƒ 46.900.— ter hand te kunnen nemen.

De heren Tromp en Figaroa voerden nog aan, dat bij een volgend verzoek van de heer Petrona, zij hoopten, dat de heer Petrona wat meer belangstelling aan de dag zou leggen door zelf in de Raad te verschijnen. (Wij tekenen hierbij aan, dat de heer Croes van de firma Petrona en Croes op de publieke tribune had plaats genomen.)

De stemming voor de motie, zoals gewijzigd om deze op de agenda te plaatsen, gaf als resultaat 10 voor en 1 tegen. De heer Figaroa had de zaal verlaten, omdat hij niet wilde stemmen over een motie welke verstrekkende gevolgen zou kunnen hebben. De heer Nassy stemde tegen, omdat hij het B.C. geen carte blanche wilde geven als het percentage bepaald moest worden.

De heer Figaroa, terug in de zaal, zeide zeer veel waardering te hebben voor het werk van de B.C., maar, zoals hij zijn waardering openlijk uitspreekt, wilde hij ook uiting geven aan zijn teleurstelling en hij wees op gevallen, dat personeel ontslagen wordt op grond van een bepaalde politieke gezindheid. Spreker zeide, dat op sommige departementen een waar schrikbewind heerst en huisgezinnen brodeloos gemaakt worden doordat het hoofd van het gezin ontslagen wordt. De heer Figaroa noemde enige gevallen met naam en toenaam bij het departement van Openbare Werken.

De heer Geerman zeide, dat het hem speet, dat de namen in het openbaar genoemd worden, maar zou de heer Figaroa toch antwoorden. De voorzitter zegde toe, dat schriftelijk geantwoord zal worden door de heer Geerman.

De 4e wijziging van de begroting 1953 wordt vervolgens artikelsgewijze behandeld en in zijn geheel aangenomen.

Aan de orde was nu het aannemen van de motie Geerman/Eman/Laclé. Deze werd met algemene stemmen aangenomen.

Toen stond de heer Eman op en zeide een nieuw bewijs te hebben om de beslissing van de Eilandsraad t.a.v. de schorsing van de heren Yrausquin en Croes kracht bij te zetten. Dit stuk was hem in handen gevallen en zal het bewijs leveren, dat artikel 13 van de2 Eilandenregeling door genoemde heren niet werd nageleefd. Hij verzocht het B.C. dit stuk naar Curaçao op te sturen. Het stuk gaat over een aandeel, dat de heer Yrausquin in de Eman Trading gehad zou hebben, doch dit voor een vordering op Viana geruild zou hebben voor de Drukkerij Excelsior.

Als laatste punt wilde de heer Werleman een verklaring afleggen ta..v. zijn inzicht over de verordening betreffende het openbaar personenvervoer. De heer Eman zeide alles betreffende het openbaar personenvervoer in de afdeling te willen behandelen. Tussen de heren Tromp, Eman, Werleman en de heer Nassy, waarbij de voorzitter telkens bemiddelend optrad, ontwikkelde zich nu een discussie. Uiteindelijk kreeg de heer Werleman de gelegenheid zijn verklaring voor te lezen. Hij wees op de fatale gevolgen van de verordening en hoopte, dat de overige Raadsleden de urgentie van de behandeling inzien en alsnog genoegen zijn voor de uitzonderingsgevallen deze verordening te wijzigen. De beide UNA's namen het voorstel en de suggesties van de heer Werleman over en alles werd naar de afdeling verwezen.

Uitslag MULO-examens

Oranjestad. — Gisteren werd de derde groep voor het eindexamen MULO geëxamineerd. Ook ditmaal waren het er 10. Twee hiervan werden afgewezen. Leonel Désiré Tujeehut slaagde voor het B-examen; de overigen voor het A-examen, t.w.: Eleuterio Alexander Esalona, Lucilia Flanegin, Ligia Natividad Frans, Raphael Halley, Hironimo Timiliano Maduro, Jacques Ludwig de Miranda en Luis Oduber. Aan de geslaagden onze hartelijke gelukwensen.

De affaire Montesi

Rome. — Dr. Raffaele Sepe, de rechtercommissie, die het formele onderzoek naar het bedwelmingsmiddelenschandaal-Montesi leidt, heeft dit onderzoek, dat vier maanden heeft geduurd, thans afgesloten en zijn bevindingen aan de officier van justitie ter kennis gesteld. Deze zal de — nog geheime — bevindingen van Sepe bestuderen en zich beraden over de te nemen stappen.

De geneesheren hebben opnieuw lijkschouwing verricht op het Romeinse meisje Wilma Montesi, welks overlijden het gevolg zou zijn geweest van een overdosis verdovende middelen tijdens een orgie in de hoogste kringen in Rome.

Aruba en Oranje delen de punten

(Vervolg van pagina 1)

Meer vaart

Zij die gedacht mochten hebben dat Aruba een gemakkelijke zege zou behalen zijn bedrogen uitgekomen. Na de hervatting was Dillen door van der Kuil op de rechtsbuitenplaats vervangen en deze verandering bleek een verbetering te zijn. Onmiddellijk kwam er meer vaart in de Nederlandse aanval. Goede combinaties volgden en de Arubanen werden meer in de verdediging gedrongen. Wel kreeg Kemp in de tweede minuut na de hervatting nog een mooie kans om de voorsprong te vergroten doch op het juiste moment zette Wiersma die in prima vorm was hem de voet dwars. Wel bleven de Arubaanse aanvallen steeds gevaarlijk maar de vaart welke voor de rust in het spel was gelegen bleef weg. In de 5de minuut na de hervatting kreeg de Nederlandse middenvoor Bleyenberg een pracht kans doch tengevolge van hands ging deze voor de Richtersbleker verloren Het spel in de Nederlandse ploeg werd steeds beter. In de Arubaanse gelederen werd Jacobs vervangen door Lacle hetgeen geen verbetering bleek te zijn. Kort daarna moest Lacle het veld ruimen voor de Palm welke ruil ook al weinig verbetering bracht. De aanvalskracht van voor de rust was uit de Arubaanse voorhoede afwezig. De snelle combinaties tussen Jacobs. Kemp, Brion en Dirks alsmede Rodriguez waren verdwenen. Het enthousiasme bij de Nederlanders groeide bij de minuut. Zij zagen dat er winst in dat spel zat. Het publiek begon zich te roeren en de Nederlanders werden even alsv oor de rust de Arubanen, luidde aangemoedigd. In de 12de minuut was het Bleyenberg die hoog over het Arubaanse doel knalde terwijl een schot van Brooymans hard naast het doel belandde. De druk op de Arubaanse veste wordt groter. De Arubaanse middenlinie trok zich steeds meer in de verdediging terug.

Nederland scoort

Nadat in de 17de minuut Luiten hard in het zijnet had geschoten en aan de andere kant Kemp hoog over het Nederlandse doel had geknald kwam in de 21ste minuut het eerste Nederlandse doelpunt toen van der Hoek de bal aan van der Gijp doorgaf en deze snel tussen de Arubaanse verdedigers glipte en Tromp geen schijn van kans gaf: 2—1. Dat doelpunt was de stimulance voor de Oranjeploeg om er nog eens extra een schepje bij op te zetten. Een werkelijk echt oud Hollands kwartiertje zoals dat vroeger in het Nederlands elftal ten tijde van onze Bep Bakhuis voorkwam volgde. Van der Kuil was zeer levendig langs het lijntje en enige goede voorzetten volgden. Het spel der Nederlanders werd sneller en iets korter van opzet. De Arubanen werden dan ook menigmaal omspeeld. De gasten hadden het juiste tegenspel gevonden. Een gevaarlijk moment voor het Arubaanse doel ontstond toen Luiten de bal in de 31ste minuut voor de voeten van Brooymans kopte die hard inschoot, maar op het juiste moment dook Kelly op en bracht redding. Hoe meer de tijd verstreek hoe levendiger de strijd aan Nederlandse zijde werd. De gelijkmaker hing in de lucht.

De gelijkmaker!

Nadat Dirksz in de 38ste minuut een goede kans door buitenspel verloren zal gaan was het in de 42ste minuut na de hervating, dus drie minuten voor het einde, toen van der Gijp en Brooymans snel door de Arubaanse defensie braken. De even van te voren door enige Oranjehemden geuitte strijdkreet „Nog even jongens" had succes. Juist toen niemand nog een schot verwachtte zag Brooymans zijn kans. Tromp kwam enige passen uit zijn doel, een hard schot en met een goed gericht schot dat wel zeer verressend voor de Arubaanse doelman moet zijn geweest, want hij stak er althans geen hand naar uit, verdween het leer in het net en hadden de Nederlanders een verdiend gelijkspel uit het vuur gesleept. 2—2. Even later kondigde de Venezolaanse scheidsrechter Jackson het einde aan.

Spanningen tussen Indie en Portugal

Lissabon. — Het Portugese ministerie van buitenlandse zaken verklaarde, dat Indische troepen de grens van Damao, een van de drie gebieden in de Portugese bezitting Goa in Indië, hebben afgesloten. Het ministerie zeide, dat als gevolg van deze actie er buiten de grenzen van Goa een grote spanning heerste.

Tokio — In Japan zijn volgens de laatste statistische gegevens 50.000 vrouwelijke studenten op een totaal van 400.000.

Nieuwe zege voor Bobet in Tour
Wagtmans vierde in zware berg-etappe

Briançon. — De achttiende etappe van de Tour de France van Grenoble naar Briancon over 216 km is gewonnen door Bobet in 7 uur 26 min. 42 sec. Tweede werd Kubler in 7 uur 28 min. 31 sec; vierde Wagtmans in 7 uur 31 min. 18 sec.; 10e Nolten in 7 uur 32 min. 57 sec. De klassering der overige Nederlanders luidt: 15. Van Breenen; 25. Voorting; 27. Suykerbuyck; 42. Van Est; 49. Faanhof. Bobet behoudt de gele trui, gevolgd in het algemeen klassement door Kubler, Schaer, Mallejac, Wagtmans staat 12, Nolten 14, Van Breenen 17, Van Est 18, Voorting 20, Faanhof 44, Suykerbuyck 57. Het algemeen ploegenklassement blijft onveranderd.

Prachtig herstel van Nolten

De Fransman Louison Bobet, de winnaar van de Tour-1953, heeft gisteren de basis gelegd voor een hernieuwde eindoverwinning. De achttiende etappe, de zwaarste van de gehele ronde, won hij met bijna twee minuten voorsprong op de Zwitser Kubler. Wagtmans bleek geheel hersteld van zijn inzinking van de laatste dagen en bereikte de zeer volle vierde plaats met vijf minuten achterstand op Bobet. Wagtmans bewerkstelligde dit resultaat in de laatste twintig kilometer, na de beklimming van de verschrikkelijke, 2.360 meter hoge Izoard. Toen lag Wagtmans bijna tien minuten achter bij Bobet, die als eerste de top was gepasseerd, gevolgd op vijftig seconden door Bahamontes, op ruim één minuut door Bergaud en op bijna anderhalve minuut door Kubler en Ockers. In de afdeling vergrootte Bobet, die door geen enkele lekke band of ander mankement geplaagd, zijn winst en onbedreigd zegevierde hij.

Nolten had veel minder last van zijn knieblessure en de Limburger, van wie Maandag gevreesd werd, dat hij de strijd zou moeten staken, eindigde uitstekend als tiende.

Hoe staat het met de Tour?

ETAPPE-WINNAAR	GELE TRUI
1e etappe: Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned).
2e etappe: Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
3e etappe: Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
4e etappe: Wim van Est (Ned.)	Bobet (Frankrijk)
5e etappe: Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)
6e etappe: Forlini (Fr. Regionaal)	Bobet (Frankrijk)
7e etappe: Vivier (Fr. ZW.)	Bobet (Frankrijk)
8e etappe: Debruyne (B)	Wagtmans (Ned.)
9e etappe: Henk Faanhof (Ned.)	Wagtmans (Ned.)
10e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Wagtmans (Ned.)
11e etappe: Ockers (België)	Wagtmans (Ned.)
12e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Bauvin (Fr. N.O.C.)
13e etappe: De Bruyne (B)	Bauvin (Fr. N.O.C.)
14e etappe: Kubler (Zwits.)	Bobet (Fr.)
15e etappe: Forlini (Fr. Reg.)	Bobet (Fr.)
16e etappe: Forestier (Fr.)	Bobet (Fr.)
17e etappe: Lazarides (Fr.)	Bobet (Fr.)
18 etappe: Bobet (Fr.)	Bobet (Fr.)

Hierbij betuig ik mijn hartelijke dank voor de vele blijken van sympathie en medeleven ondervonden bij het smartelijk overlijden van onze beminde zoon

JOHNNY.

In het bijzonder gaat onze dank uit naar de Fraters en het verplegend personeel van het Sanatorium „Het Groene Kruis"

Fam. SY
Fam. ONG-A-LOK
ROEPEL